

Riksdagen

Stenografiska uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2012/13:6

Fredagen den 19 oktober

Stenografiska
uppteckningar
2012/13:6

1 § Rättsliga och inrikes frågor

Justitieminister Beatrice Ask

Återrapport från möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 juni 2012

Återrapport från informellt ministermöte den 23–24 juli 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor den 25–26 oktober 2012

Anf. 1 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar justitieminister Beatrice Ask med medarbetare välkomna hit till EU-nämnden. Det gäller mötet i Europeiska unionens råd för rättsliga och inrikes frågor. Jag undrar om det finns några A-punkter. Det finns det inte. Då ser EU-nämnden fram emot en återrapport från mötet i rådet den 7–8 juni och en återrapport från det informella ministermötet den 23–24 juli. Varsågod!

Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Vid RIF-rådet i juni diskuterades förvaltningen av Schengensamarbetet. Dagordningspunkten bestod av en debatt om situationen i Schengenområdet med fokus på viseringsfrågor och sekundära förflyttningar. Dessutom kom rådet överens om en allmän riktlinje beträffande förordningarna om gränskodexen respektive utvärderingsmekanismen för Schengen.

Vid juni-RIF kom vi också överens om en allmän inriktning när det gällde direktivet om rätt till försvarare i straffrättsliga förfaranden. Det direktivet är det tredje och fjärde steget enligt den färdplan för processuella rättigheter som antogs i rådet i november 2009. De flesta kommer väl ihåg att det var en mycket viktig fråga för oss under ordförandeskapet att driva de processuella rättigheterna. Detta var naturligtvis ännu ett steg framåt, vilket kändes mycket bra.

Vidare uppnåddes en allmän inriktning när det gäller den så kallade Bryssel I-förordningen som syftar till att underlätta den fria rörligheten av domar och andra domstolsavgöranden inom EU. Justitieministrarna hade också en diskussion om förslaget till en gemensam europeisk köplag.

Vid det informella ministermötet den 23–24 juli i Nicosia stod bland annat it-brottslighet på dagordningen. Vi diskuterade även direktivförsla-

get om frysning och förverkande av vinning av brott i EU samt data-skyddsfrågor. De frågorna återkommer vi strax till.

I övrigt hänvisar jag till den skriftliga rapportering som har skickats över till riksdagen. Jag kan säga att de här mötena verkligen inte har varit så innehållsrika som man kanske skulle önska. Leveransen har varit tämligen begränsad.

Anf. 3 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för återrapporteringen och övergår till dagordningspunkt 3. Den gäller förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en civilskyddsmekanism för unionen. Jag konstaterar att detta är en diskussionspunkt och en för EU-nämnden ny fråga.

Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Innan vi går in på dagordningen inför det kommande RIF-rådet ska jag i vanlig ordning informera er om att vi ännu inte har en slutlig dagordning för rådsmötet. Coreper ska behandla vissa punkter nästa vecka. Vi kommer naturligtvis att informera nämnden om det sker några förändringar i samband med det mötet.

När det gäller förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om en civilskyddsmekanism för unionen kan jag berätta att den 20 december 2011 presenterade kommissionen sitt förslag till en ny lagstiftning för EU:s civilskyddsmekanism. Därefter har förslaget behandlats i behörig rådsarbetsgrupp där kompromissförslag har tagits fram. Förslaget har också hanterats i Europaparlamentets miljöutskott, ENVI, som ska hålla en första omröstning om förslaget i slutet av november. Det cypriotiska ordförandeskapet har valt att ta upp den här frågan till en första riktlinjebatt nästa vecka.

Generellt är regeringen positiv till att samarbetet förstärks och utvecklas, men vi vill understryka betydelsen av att man hittar en bra balans mellan medlemsstaternas eget ansvar för den nationella beredskapen och solidariteten på EU-nivå. Kommissionen föreslår bland annat ett antal områden som bör ges ökad EU-finansiering. Det är något som vi, tillsammans med många andra medlemsstater, känner viss oro för. Det gör vi därför att det riskerar att bli kostnadsdrivande och driva upp EU:s budget. Dessutom riskerar det att urholka medlemsstaternas eget incitament att investera i beredskap och säkerhet.

För diskussionen i RIF-rådet har ordförandeskapet valt att fokusera på tre områden där man vill ha politisk vägledning. Det gäller riskhantering, den frivilliga resurspoolen och hur man kan fylla resursbrister i EU:s responskapacitet.

Riskhantering är en fråga där Sverige har varit pådrivande. Under vårt ordförandeskap lyfte vi fram frågan om förebyggande åtgärder, och det antogs rådsslutsatser som uppmanade medlemsstaterna att göra nationella riskanalyser. Kommissionen har nu valt att ta detta arbete vidare och föreslår att medlemsstaterna ska upprätta riskhanteringsplaner och kommunicera dem till kommissionen.

Regeringen tycker att det är bra att det här arbetet går vidare och att medlemsstaterna uppmuntras att stärka sin riskhantering. Vi anser dock att det är ett arbete som bör ske på en övergripande nivå med fokus på processer för riskhantering i stället för planerna i sig. Vi har därför drivit

att medlemsstaterna i stället ska göra en bedömning av sin riskhanteförmåga och rapportera den till kommissionen. Det är ett förslag som nu verkar vinna gehör bland medlemsstaterna, och ett kompromissförslag i den riktningen har presenterats. Det är vi naturligtvis glada för.

Vi tycker att den pool av medlemsstaternas resurser som kommissionen föreslår kan vara ett bra verktyg för att göra EU:s katastrofinsatser mer förutsägbara. Det underlättar också planeringen av insatserna. Vi tycker dock att det är viktigt att det är tydligt att det också i fortsättningen är medlemsstaterna som äger resurserna och har rätt att vid varje tillfälle avgöra om resurserna ska användas i en insats eller inte.

Därför tycker vi inte heller att det bör ges något finansiellt stöd från EU för att medlemsstaterna ska registrera resurser till den här poolen. Det borde inte heller utgå EU-finansiering för att underhålla de resurser som finns i poolen. Om det däremot behöver göras någon form av anpassning av befintliga resurser som ska användas på EU-nivå för att på så sätt få mer resurser användbara i poolen kan vi tänka oss en viss delfinansiering för kostnader som är förenade med de här anpassningarna.

Dessutom tycker vi, liksom många andra medlemsstater, att förslaget om att fylla eventuella resursbrister genom EU-finansierade resurser är problematiskt. Kommissionen föreslår bland annat att det bara ska gälla för resurser som går utöver vad enskilda medlemsstater kan förväntas ha i beredskap och bara när det anses mer kostnadseffektivt att resurserna finns på EU-nivå. Det kan till exempel gälla mycket dyrbara resurser eller väldigt specifika resurser avsedda för händelser som inte inträffar så ofta men som medför stora konsekvenser.

Det här kan anses vara något av minimikrav eftersom medlemsstaterna har ansvar att ha en kapacitet att hantera sina mest vanliga risker. Men det är fortfarande mycket svårt att definiera exakt vilka resurser som det kan vara brist på och när det kan tänkas vara mer kostnadseffektivt att utveckla det på EU-nivå. Vi ser det som ett dragspel där man flyttar över ansvaret och en förmåga att ta ansvar till EU-nivå i stället för att säkerställa att den finns i medlemsstaterna. För att undvika höga kostnader och risk för att skapa ett system som undergräver det egna ansvaret för beredskap anser vi att det är viktigt att eventuell EU-finansiering av gemensamma resurser är ordentligt reglerad och sker i begränsad omfattning.

Vi förväntar oss inga beslut på det här RIF-rådet eftersom det är en första riktlinjedebatt om förslaget. Kommissionen och ordförandeskapet vill dock få en politisk inriktning på frågorna där det finns delade meningar mellan medlemsstaterna. Vi får anledning att återkomma till frågan längre fram.

Jag kan också nämna att för något år sedan diskuterades det här på en lunch med ministrarna. Det kom fram ganska många olika synpunkter som drog åt rätt många olika håll. Jag tror att det är viktigt att hålla ihop det hela så att det inte driver i väg. Det finns medlemsstater som helst skulle se att EU tog över hela ansvaret, och så finns det andra som, likt Sverige, har en mycket bra beredskap i botten.

Jag erinrar mig också att vi vid insatser kunde se att väldigt många vill bidra med filter men det finns väldigt få som tycker att de har lyftkapacitet. Vid en jordbävning är det lyftkapaciteten som är problemet och inte filtarna. Detta är ett av skälen till att den här typen av pool är befo-gad, men jag tror att man måste göra en ordentlig avgränsning mellan

vad som är medlemsstaternas huvudansvar och det andra. Det blir intressant att se om det har skett någon utveckling i tänket i samband med den här riktlinjedebatten.

Anf. 5 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Tack för redogörelsen, statsrådet! Jag förstår att det är ganska svårt att veta hur det här kommer att utkristallisera sig, men grunduppfattningen är ju att det inte ska vara någon EU-pott för detta utan att det är medlemsstaternas ansvar. Vi kommer att komma tillbaka till den frågan, men jag kan redan nu säga att vi verkligen tycker så.

Anf. 6 JACOB JOHNSON (V):

Jag har en fråga om formalia. Jag ser att underlaget kommer från Försvarsdepartementet. Var ligger ansvaret för den här frågan i regeringen? Ligger det på försvarsministern i första hand? Representerar justitieministern den svenska regeringen i den här frågan i RIF-rådet?

Anf. 7 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Svaret på den enkla frågan är: Ja, det ligger på Försvarsdepartementet, men EU har inte förstått att den svenska indelningen i ansvarsområden är den perfekta. Det gör att de här frågorna ligger i det ministerrådet. Jag får underlagen och informationen från Försvarsdepartementet för att kunna hantera frågan när den dyker upp på det här ministerrådet. Det är skälet.

Anf. 8 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Därmed går vi över till dagordningspunkt 7 som gäller utkast till rådets beslut om fullständig tillämpning av Schengenregelverkets bestämmelser i Republiken Bulgarien och Rumänien. Detta är en informationspunkt.

Anf. 9 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Sedan förra året har det pågått intensiva diskussioner om hur frågan om Bulgariens och Rumäniens Schengenanslutning ska hanteras. Jag har informerat om detta i EU-nämnden vid ett par tillfällen. Sverige strävar mot att Bulgarien och Rumänien ska bli fullvärdiga Schengenmedlemmar så snart som möjligt. Det är självklart att medborgarna i de här länderna ska kunna åtnjuta samma rättigheter som övriga EU-medborgare. Samtidigt är vi medvetna om att det finns en hel del problem i länderna som måste adresseras med reformer. Att de reformerna genomförs granskas genom kommissionens särskilda granskningsmekanism för de här länderna, den så kallade övervakningsmekanismen. Det är viktigt att samma krav ställs på Bulgarien och Rumänien som på övriga medlemsländer.

Frågan om medlemskap för Bulgarien och Rumänien fanns på dagordningen inför RIF-rådet i september, men ni vet att det mötet blev inställt.

På dagordningen för det här mötet anges att det bara handlar om information från ordförandeskapet. Vi förväntar oss ingen diskussion och inget beslut. Från regeringens sida kommer vi att lyssna på lägesrapporteringen. Jag anar att bakgrunden till att frågan inte kommer upp är att ordförandeskapet inte ser någon enhällighet i frågan ännu. Mer än så vet vi faktiskt inte. Det ska bli intressant att få redovisningen.

Anf. 10 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen! Vi går över till punkt 9, Rådets slutsatser om skydd av mjuka mål mot terroristangrepp.

Det är en beslutspunkt, och det är en ny fråga för EU-nämnden.

Anf. 11 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Ibland blir man lite fundersam över hur vi översätter – ”mjuka mål”.

Det cypriotiska ordförandeskapet har föreslagit att rådet ska anta slutsatser om arbetet med att skydda så kallade mjuka mål mot terroristattentat. Mjuka mål är sådant som större folksamlingar som kan uppstå vid köpcentrum, tågstationer, flygplatser eller till exempel vid sportevenemang.

I huvudsak går slutsatserna ut på att uppmana medlemsstaterna att diskutera och utbyta erfarenheter om hur den här typen av folksamlingar kan skyddas. Det är bra att vi diskuterar frågor och utbyter erfarenheter och kunskap om skydd mot attentat rent generellt. Det är vår uppfattning.

Det pågår fortfarande diskussioner om detaljer i slutsatsernas utformning. Vi tycker att de över lag ser bra ut. Sverige har under förhandlingarna bland annat fått stöd för en skrivning om att skyddet mot terroristangrepp inte ska stå i motsatsförhållande till ansträngningar att skapa ett öppet och tillgängligt samhälle. Vi vill förbättra skyddet samtidigt som vi slår vakt om det öppna samhället. Vi tycker att det är viktigt att skrivningar tydliggör det. Jag kan stödja de föreslagna rådsslutsatserna.

Anf. 12 ORDFÖRANDEN:

Sammanfattningsvis konstaterar jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi går över till punkt 10, Rapport om genomförandet av rådets slutsatser om stärkande av kopplingar mellan inre och yttre aspekter av terrorismbekämpningen. Det är en beslutspunkt. Det är en ny fråga för EU-nämnden.

Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det cypriotiska ordförandeskapet har presenterat en rapport som sammanställer information om ett antal arbeten inom EU som syftar till att bekämpa terrorism. Det handlar om arbeten och projekt som redan har genomförts eller som pågår. De presenteras för att visa på sambanden mellan det som görs inom EU för att bekämpa terrorism och det som görs utanför EU med olika utrikespolitiska instrument. Syftet är att förbättra samverkan mellan de så kallade interna och externa områdena.

Rådet förväntas godkänna rapporten vid mötet. Det föreslås inga nya särskilda åtgärder. Vi får återkomma med information om eventuella

förslag som kan komma med anledning av rapporten. Sverige stöder arbetet med att bättre integrera de EU-interna och EU-externa åtgärderna för att bekämpa terrorism. Vi kan godkänna rapporten. Den ger en överblick över det arbete som pågår.

Anf. 14 ORDFÖRANDEN:

Jag finner att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet.

Vi övergår till punkt 11, Olaglig handel med skjutvapen. Det är en informationspunkt, och det är en ny fråga för EU-nämnden.

Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Enligt uppgift avser kommissionen att lämna information om initiativ som man har tagit eller avser att ta när det gäller arbetet mot illegal vapenhandel. Jag kommer att lyssna på vad man har att säga och notera informationen. Det är naturligtvis ett oerhört angeläget område att arbeta med.

När det gäller arbetet mot illegal vapenhandel ser Sverige inget omedelbart värde av att skapa en ny eller ändrad straffrättslig reglering på EU-nivå. Däremot måste vi naturligtvis vara positiva till fortsatt operativt samarbete i synnerhet med Balkanländerna. Det är något som vi i Sverige jobbar intensivt med. Vi har nyligen träffat överenskommelser bland annat med Kosovo för att underlätta arbetet för att minska den illegala vapenhanteringen. I det här sammanhanget tror vi, som sagt, inte att det kommer några nyheter.

Anf. 16 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen!

Vi går över till punkt 12, Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott i Europeiska unionen. Det är en diskussionspunkt. Det är en ny fråga för nämnden.

Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Kommissionen lade i mars fram ett förslag till direktiv om frysning och förverkande av vinning av brott inom EU. Nu är det meningen att det ska hållas en riktlinjedebatt i en viss fråga. Underlaget från ordförandeskapet har tyvärr kommit väldigt sent. Jag vet att ni har fått det i efterhand.

Jag ska först säga något allmänt om förslaget och sedan komma till det som vi ska debattera.

Förslaget tar sikte på möjligheten att komma åt kriminellas tillgångar. Direktivet föreskriver till exempel att det ska vara möjligt att tillfälligt frysa tillgångar som sedan kan förverkas om det finns risk för att de annars göms undan. Det ska också vara möjligt att förverka egendom som den dömden har överfört till någon annan. Vidare ska man kunna förverka vinning från andra brott än det som gärningsmannen dömts för, om domstolen finner att vinningen härrör från annan brottslig verksamhet av den dömden. Det är det senare som kallas för utvidgat förverkande.

I vissa undantagsfall ska det också vara möjligt att förverka egendom utan en fällande brottmålsdom, till exempel om den misstänkte håller sig undan från lagföring.

Förslaget innehåller minimiregler. Det står alltså medlemsstaterna fritt att ha en mer långtgående lagstiftning än den som man nu föreslår. I de flesta fall har Sverige redan nu regler som gott och väl uppfyller direktivets krav. Att komma åt kriminellas vinster är en högt prioriterad fråga för regeringen. Vi kan därför välkomna det här förslaget och vi kommer att arbeta för att det ska tillhandahålla så effektiva och verkningfulla verktyg som möjligt.

Vi kommer naturligtvis i det sammanhanget också att bevaka att kampen mot allvarlig brottslighet inte kommer i strid med beaktande av grundläggande rättssäkerhetsprinciper.

Den debatt vi ska ha kommer att ta sikte på den förverkandereform som kallas utvidgat förverkande, det vill säga att man i en del fall kan förverka vinster från annan brottslig verksamhet av gärningsmannen än den som han har dömts för i rättegången – det kan också vara hon, naturligtvis. Jag kanske ska börja säga hen.

Det som är intressant är hur pass allvarligt ett brott måste vara för att utlösa utvidgat förverkande. I nuvarande förhandlingsläge säger artikeln inte något om vilket maximistraff som brottet minst måste kunna leda till. Vi tror att det måste finnas en tröskel som säger när en förverkandereform får användas. Annars skulle ganska lindriga brott kunna utlösa ett utvidgat förverkande. Om det inte finns någon angiven tröskel leder inte direktivet till någon typ av harmonisering. För att ge ett mervärde i förhållande till den svenska regleringen kan man naturligtvis välja att ha en tröskel som är något lägre än den som nu gäller i Sverige. Vi har som huvudregel att minimistraffet för brottet ska vara sex år. Man kan ju tänka sig att det kan ligga något lägre.

Som ordförandeskapet säger i sitt dokument måste det också finnas ett krav på att det brott som utlöser utvidgat förverkande är ett brott som i sig självt kan ge vinning. Annars blir ju förverkande ett verktyg som inte primärt syftar till att dra in vinning av brott. Då blir det ett slags tilläggsstraff, och det är något helt annat. I Sverige har vi ju en sådan regel redan i dag. Det är något som vi kommer att bevaka i det fortsatta arbetet.

Anf. 18 KERSTIN HAGLÖ (S):

Herr ordförande! Tack, justitieministern, för en bra föredragning!

Vi socialdemokrater står av hela vårt hjärta bakom den svenska ståndpunkten som ni kommer att ha i riktlinjedebatten.

Justitieministern tog själv upp frågan om utvidgat förverkande. Det är en mycket intressant fråga. Vad jag förstår kan det komma ett förslag på fyra år, och vi har sex år. Om jag förstod justitieministern rätt kan vi mycket väl tänka oss att gå ned till fyra år också i Sverige.

Ser justitieministern något annat i den svenska lagstiftningen som detta skulle kunna påverka utifrån de olika förslagen till minimiregler?

Anf. 19 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag ska snart lämna över ordet till Patrik Örnsveld som är ämnesråd hos oss och som bättre kan svara på frågan om vi ser några andra problem.

Min bedömning är att ett av de viktigaste verktygen som vi måste arbeta med när det gäller grov gränsöverskridande brottslighet är att komma åt vinningen av brott. Det är komplicerat eftersom man måste ha

balans mellan olika värden och annat. Ibland kan man känna att det kanske vore möjligt att göra ytterligare förändringar även i svensk lagstiftning. Om vi skulle komma dithän i EU-arbetet gemensamt får vi väl göra oss det besväret.

Nu är vi inte där ännu. Det spretar ganska mycket. Däremot jobbar Irland och Bulgarien – Bulgarien kan man ha mycket synpunkter på – mycket med att diskutera frågor om hur ett förverkande ska kunna gå till. Irland tar ju över ordförandeskapet. Jag tror att de kommer att driva den här frågan ganska hårt under sitt ordförandeskap. De har goda erfarenheter av sina regler; jag kan dem inte i detalj. Det är därför jag säger att vi är öppna för att man tar vissa steg.

Vi har arbetat med detta i Sverige under ett par år, och vi har goda erfarenheter. Jag tror att vi redan i ett tidigare skede slet en del av de intellektuella tvister som man får när man förverkar egendom.

Jag tror, som sagt, att irländarna kommer att driva på i den här frågan, och jag är öppen för att man gör en del. Jag har inga förslag som är förankrade, men vill ändå antyda det så att ni inte blir överraskade om det blir så.

Anf. 20 Ämnesrådet PATRIK ÖRNSVED:

I den riktlinjedebatt som ska föras på RIF-rådet nästa vecka är den svenska hållningen att vi anser att det bör finnas en straffskaletröskel som anger att det är allvarliga brott som kan utlösa utvidgat förverkande. Dessutom bör det vara brott som i sig själva kan ge vinning som utlöser denna typ av förverkande.

Om jag ska utveckla min syn på direktivet i övrigt får jag be om en mer preciserad fråga.

Anf. 21 JACOB JOHNSON (V):

Tack för den kompletterande muntliga presentationen av regeringens ståndpunkt! I den utdelade kommenterade dagordningen var inte frågan om utvidgat förverkande omnämnd. Det var bra att det tydliggjordes.

Anf. 22 Ämnesrådet PATRIK ÖRNSVED:

Som komplettering till det som jag sade tidigare kan jag säga att en annan fråga som gäller utvidgat förverkande just nu är vilket beviskrav som ska uppställas för att få tillgripa den här förverkandeformen. Frågan är inte föremål för den riktlinjedebatt som vi ska ha nästa vecka, men det är en fråga som är föremål för intensiva förhandlingar i rådsarbetsgruppen.

Anf. 23 ORDFÖRANDEN:

Jag kan konstatera att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Vi går vidare till punkt 13 om straffrättsliga påföljder för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.

Herr ordförande! Vid rådsmötet förväntas ordförandeskapet redogöra för läget i förhandlingarna om förslaget till direktiv om straffrättsliga sanktioner för insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan.

En riktlinjedebatt ska också äga rum. Det är fortfarande oklart vad den debatten ska handla om>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<.

Förslaget innebär att alla medlemsstater ska kriminalisera de allvarligaste formerna av insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan – det vi kallar marknadsmissbruk. Kommissionens förslag innebär att uppsåtliga, det vill säga avsiktliga, överträdelser ska kriminaliseras. Förslaget hör samman med och är ett komplement till en förordning om marknadsmissbruk som förhandlas i rådet för ekonomiska och finansiella frågor.

I somras presenterade kommissionen ett ändrat förslag med syftet att också manipulation av så kallade referensvärden ska omfattas av förbudet mot otillbörlig marknadspåverkan både i direktivet och i förordningen. Det ändrade förslaget lämnades med anledning av de utredningar som pågått och fortfarande pågår om att vissa internationella banker har lämnat felaktiga uppgifter för att påverka referensräntan LIBOR. Ni har fått en faktapromemoria som reder ut detta. Därför behöver jag kanske inte gå in mer ingående på det.

Förhandlingarna om EU-direktivet pågår fortfarande i rådet. RIF-rådet enades om en partiell allmän riktlinje i april i år när det gällde de mindre kontroversiella delarna av förslaget. Sedan dess har förhandlingarna inte pågått så intensivt eftersom man har avvaktat resultatet av förhandlingarna när det gäller förordningen. Man har hållit ett par möten men har ännu inte kunnat komma fram till var gränsen för när alla medlemsstater ska kriminalisera marknadsmissbruk ska gå.

Enligt förordningsförslaget ska alla medlemsstater se till att det finns administrativa sanktioner inklusive höga sanktionsavgifter för alla former av marknadsmissbruk. Enligt direktivförslaget ska det finnas straffrättsliga sanktioner för uppsåtliga överträdelser. Med anledning av det har många medlemsstater, även Sverige, rest frågan om hur dessa förslag ska förhålla sig till varandra. En del medlemsstater har påpekat att förslagen reser frågor kring hur sanktionerna ska hanteras för att man ska undvika konflikt med förbudet mot dubbel prövning enligt Europakonventionen och enligt EU:s stadga för de grundläggande rättigheterna. Den frågan ska diskuteras på RIF-rådet.

Regeringen anser i denna del att en medlemsstat inte ska tvingas införa administrativa sanktioner för sådant som är straffbelagt. Vi anser dock inte att kommissionens förslag som sådant kommer i konflikt med förbudet mot dubbel prövning utan menar att medlemsstaterna själva måste få bestämma hur samordningen mellan sanktionerna ska ske och vilka kriterier som man ska tillämpa när man väljer mellan den ena eller den andra sanktionen. Det blir dock lättare för medlemsstaterna att respektera denna princip om det görs klart att man inte behöver införa administrativa sanktioner för sådant som är straffbelagt.

Därmed slutar jag min allmänna inledning.

Anf. 25 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Vi går vidare till punkt 14 om förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om skyddet för Europeiska unionens ekonomiska intressen genom straffrättsliga bestämmelser. Detta är en informationspunkt.

Anf. 26 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Vid RIF-rådet kommer kommissionen att presentera förslaget till direktiv om skydd av EU:s finansiella intressen genom straffrättsliga bestämmelser som beslutades i juli.

En faktrapomemoria har överlämnats till riksdagen, och justitieutskottet informerades den 27 september. Jag noterar att riksdagen den 17 oktober, tror jag, beslutade att förslaget delvis strider mot subsidiaritetsprincipen och att man därför kommer att avge ett motiverat yttrande till Europaparlamentet, rådet och kommissionens ordförande.

Eftersom ansvaret för detta direktiv är delat mellan kommissionärerna Viviane Reding, med ansvar för rättsliga frågor, och Algirdas Semeta, med ansvar för skatterättsliga frågor, har förslaget också presenterats vid Ekofinrådet den 9 oktober. Jag tror att finansminister Anders Borg nämnde förslaget när han informerade EU-nämnden inför Ekofin senast.

En första diskussion på rådsarbetsgruppsnivå har hållits inom RIF-strukturen i början av oktober.

Detta direktivförslag syftar till att förebygga och bekämpa bedrägerier och annan bedrägerirelaterad brottslighet som riktar sig mot unionens finansiella intressen genom att man fastställer bland annat regler om brottsrekvisit, påföljdsnivåer och preskription.

Regeringen välkomnar en översyn av möjligheterna att mer effektivt bekämpa brott mot EU:s finansiella intressen. Flera av bestämmelserna är oproblematiske.

När det gäller valet av rättslig grund, påföljdsnivåer och preskription bedömer vi dock att förslaget är långtgående och problematiskt och att det måste analyseras ytterligare. Enkelt uttryckt kan man säga att det innebär att EU ger sig in i straffrätten och delvis kan riskera att undergräva det som i dag är nationellt ansvar och de nationella systemen. Det är vi inte särskilt positiva till. Därför finns det nog anledning att återkomma till dessa frågor framöver.

Anf. 27 KERSTIN HAGLÖ (S):

Jag kan bara konstatera att regeringen har stöd från riksdagen just när det gäller frågorna om straffnivå, preskriptionsavbrott och påföljdspre-skription. Det var just i fråga om det som riksdagen sade att det var för långtgående. Det är därför som vi lämnar ett motiverat yttrande. Där är vi i så fall överens.

Anf. 28 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag för rätt många diskussioner med kolleger bilateralt just när det gäller den problematik som uppstår när man ger sig in på detta sätt. Om vi hamnar i en situation att man på EU-nivå börjar plocka olika typer av påföljder och förändrar straffsatserna riskerar man att totalt förstöra den proportionalitet och det system som man har nationellt. Det kommer förr

eller senare att leda till ganska stora nationella problem, inte bara för Sverige utan för många andra.

Jag vill gärna säga att vi på Justitiedepartementet ganska långt tillbaka har noterat detta och försöker därför föra en principiell diskussion om vilken hållning som man ska ha därför att man måste tänka mycket långsiktigt för att se vilka bekymmer man får. Det är nämligen mycket lätt, vilket man märker i dessa diskussioner, att rycka till med ett förslag om att vi nu minsann ska tycka till här eller där. Då förstör man systemen.

För att vi ska få en bättre diskussion om det är detta en fråga som jag konsekvent lyfter fram med likasinnade ministrar.

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen på denna punkt och övergår till punkt 15 som gäller förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter. Detta är en informationspunkt och en ny fråga för EU-nämnden.

Anf. 30 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Kommissionen presenterade i januari ett förslag till en reform av EU:s regler om skydd för personuppgifter. En del av reformen är ett förslag till en allmän dataskyddsförordning. Förslaget innebär att det nu gällande dataskyddsdirektivet som Sverige har genomfört bland annat genom personuppgiftslagen ska ersättas med en tillämplig förordning. Syftet är att ytterligare harmonisera och effektivisera skyddet av personuppgifter i EU.

Förhandlingarna på arbetsgruppsnivå inleddes i februari, och vid detta RIF-råd förväntas ordförandeskapet redogöra endast för läget i dessa förhandlingar.

Anf. 31 BILLY GUSTAFSSON (S):

Jag är medveten om att detta är en lägesrapport. Men jag skulle ändå vilja passa på tillfället att lyfta fram ett par aspekter som har varit föremål för reflexioner och diskussioner under resans gång.

KU gjorde en subsidiaritetsprövning i våras. Utskottet gjorde då bedömningen att detta förslag gick lite väl långt i förhållande till de mål som var uppsatta för denna förändring. Det blev också riksdagens beslut, och riksdagen avlämnade ett motiverat yttrande.

Jag har inte full koll på detta, men jag försökte i går ta reda på om det var fler länder som hade lämnat ett motiverat yttrande. Så var det uppenbarligen. Men det var inte så många att man uppnår de gränsvärden som finns i fördraget. Då går processen vidare, och då behöver man inte ompröva eller ta ny ställning till det.

Jag ska ta upp två saker, och min minnesbild är att vi från utskottets sida var helt överens om dem. Den ena handlade om att om detta hade varit ett förslag om ett direktiv i stället för om en förordning hade vi haft bättre möjligheter att anpassa det utifrån våra nationella förutsättningar. Förordningen slår så att säga mer rakt in i de nationella systemen.

Den andra handlade om delegerade akter. Det förde vi långa och många diskussioner om. Det har flera aspekter. För egen del tycker jag

att en av aspekterna som gör det lite kontroversiellt och ibland lite besvärligt är att vi avhänder oss kontroll över vad som kan ske i nästa led. Detta känns inte riktigt tillfredsställande.

Vår uppgift är faktiskt att styra och försöka orientera oss mot någonting och inte bara att vara någon form av administration som förvaltar vad någon annan bestämmer.

Jag skulle gärna höra några kommentarer om förordning och direktiv å ena sidan och om delegerade akter å andra sidan.

Anf. 32 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Först när det gäller frågan om direktiv eller inte tycker vi att det ska vara ett direktiv, och vi driver den frågan aktivt. Det skulle vara mycket bättre för vårt vidkommande.

När det gäller delegerade akter var det en lång diskussion nu senast i arbetsgruppen förra veckan. Det är inte så många länder som har reagerat än. Min tolkning är att det beror på att detta är ett mycket omfattande och genomgripande förslag där man inte riktigt har sett igenom alla de delar som kan finnas. Detta är nämligen ett komplicerat och långtgående förslag som i många delar har rätt ambition att skydda den personliga integriteten men som ställer till det ur många aspekter. Det är därför som det är komplicerat. Ibland brukar det ta lite tid innan alla har sett det som KU tidigt gjorde här i Sverige.

Vi är mycket aktiva i förhandlingarna kring detta. Det ena som överkuggar vårt arbete är att dataskyddsregleringen inte får komma i konflikt med offentlighetsprincipen och yttrandefriheten. Vi har grundlagsskyddade rättigheter som måste vara helt glasklara. Det andra är att dessa riktlinjer eller regler måste dela upp vilken typ av verksamhet som vi talar om. Vi lever i dag i ett it-baserat land. Om denna typ av regler skulle så att säga träffa våra mobilsamtal eller enklare vardaglig hantering kommer vi att få ett rent elände att hantera det hela. Vi försöker få nivåer i fråga om vad som är vardaglig eller riskfylld behandling av uppgifter för att sansa konsekvenserna av det hela. Jag skulle vilja säga att vi har en ganska praktisk approach när det gäller detaljerna i dessa diskussioner för att se till att det gäller det. Det är viktigt att dessa dataskyddsregler inte krånglar till vardagligt, enkelt och mindre riskfyllt informationsutbyte elektroniskt. Vi kan se en del sådana orosmoln.

Men det viktiga är naturligtvis grundlagsskyddade rättigheter. Vi vill ha ett direktiv, och jag skulle vilja påstå att vi framöver kommer att stöka i många detaljer därför att detta är så komplicerat och omfattande och får sådana konsekvenser att det måste bli rätt i alla delar.

Johan Stensbäck, som är den som är mest kunnig i fråga om detta, kan möjligen tillägga något.

Anf. 33 Rättssakkunnige JOHAN STENSBÄCK:

När det gäller just delegerade akter kan jag kortfattat tillägga att det är en av de horisontella frågor som det cypriotiska ordförandeskapet har lyft fram för en särskild diskussion på rådsarbetsgruppsnivå. Den frågan är det alltså ljus på i förhandlingarna. Sverige är inte ensamt om att ha mycket synpunkter på just de delegerade akterna.

Jag ska göra en kommentar. Vi verkar vara helt överens om detta med direktiv och förordningar. Det verkar också som om vi ser riskerna med delegerade akter.

Precis som justitieministern säger är detta komplicerat och svårt att få fullt grepp om. Det gör mig ännu mer övertygad om att om vi släpper dessa delegerade akter har vi noll koll på vad som händer i nästa led.

Både av det som ministern har sagt och av kroppsspråket att döma verkar vi ha en stor samsyn i fråga om detta. Jag tror att det är mycket viktigt att vi håller i detta. Om vi inte gör det tappar vi, som sagt, kontrollen över var detta kan landa. Jag är nöjd så här långt.

Anf. 35 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar statsrådet för informationen, och vi övergår till punkt 16 om övriga frågor. Önskar statsrådet ordet?

Anf. 36 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Nej, vi kommer att få information om aktuell lagstiftning, och vi vet inte så mycket om vad det innebär. Jag har därför ingen kommentar.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för den informationen. Då övergår vi till icke lagstiftande verksamhet och punkt 17 som gäller slutrapport om den femte omgången av ömsesidiga utvärderingar om ekonomisk brottslighet och finansiella utredningar. Detta är en informationspunkt och eventuellt en diskussionspunkt. Det är en ny fråga för nämnden.

Anf. 38 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Frågan rör slutrapporten om rådets ömsesidiga utvärderingsmekanism för bekämpning av grov brottslighet. Denna mekanism inrättades av rådet genom en gemensam åtgärd 1997. Sedan dess har fem olika ämnesområden avhandlats och utvärderats. Det har till exempel gällt medlemsstaternas förmåga att bekämpa narkotikabrott, samarbete med Europol och nu senast bekämpning av finansiell brottslighet.

Utvärderingarna går i korthet ut på att medlemsstaterna utvärderar varandra genom en pool av nationella experter som nomineras och därefter i små grupper genomför besök i respektive medlemsstat. Man använder sig av frågeformulär i förväg och upprättar landrapporter. De arbetar enligt ett ganska genomarbetat koncept.

Den rapport som kommer utifrån detta arbete diskuteras och antas därefter i rådsarbetsgruppen. När alla 27 utvärderingsbesök genomförts upprättas en sammanfattande slutrapport. Det är en sådan vi nu ska behandla och notera i rådet.

Det är viktigt att säga att alla dessa rapporter och rekommendationer, inklusive slutrapporten, speglar varje expertgrupps uppfattning. Det är också poängen med denna mekanism. Det är experter på de olika områdena som analyserar och ger sin syn på vad som borde hanteras och inte. Det är inte nödvändigtvis så att det speglar rådets eller medlemsstaternas uppfattningar, och det är inte heller poängen med mekanismen. Det är inte heller så att slutsatserna på något sätt är rättsligt bindande.

Den slutrapport som vi nu har innehåller 23 rekommendationer som är riktade till medlemsstaterna och 7 som är riktade till EU:s institutioner och myndigheter. Jag ska inte gå in på alla här, men jag kan till exempel nämna att man föreslår att det genomförs en finansiell utredning i samband med samtliga brottsutredningar som rör grova brott, även terroristbrott. Man vill se en nationell strategi för bekämpning av finansiell brottslighet. Man föreslår förenklade regler för frysning och förverkande av tillgångar. Experterna föreslår också att medlemsstaterna ska överväga att inrätta nationella register över alla bankkonton för att underlätta finansiella utredningar. Det är många frågor av detta slag.

Inför RIF-rådet har ordförandeskapet presenterat ett nytt dokument där man ställer frågor till ministrarna som vi ska diskutera. Den första är om ministrarna anser att principen om att brott inte ska löna sig ska stärkas ytterligare genom straffrättsliga åtgärder på EU-nivå. Exempel är kommissionens förslag till direktiv om frysning och förverkande och direktiv om skydd för EU:s finansiella intressen. Den andra frågan är om vi instämmer i att ett centralt bankkontoregister ska införas i alla medlemsstater. Den tredje handlar om huruvida utbytet av operativ information mellan brottsbekämpande myndigheter borde förbättras ytterligare, i synnerhet mellan finanspolis och kontoren för återvinning av tillgångar.

Regeringens uppfattning i dessa frågor är ungefär så här: När det gäller den första frågan är det klart att principen om att brott inte ska löna sig är viktig och att Sverige ställer sig bakom den. Jag har nyss redovisat en del av regeringens inställning till de två förslag till direktiv som man nämner och behöver inte upprepa det utan hänvisar till de faktapromemorior och annat som finns i de frågorna.

Vad gäller den andra frågan, om ett bankkontoregister, är det hittills sex medlemsstater som genomfört rekommendationen. Ytterligare några har för avsikt att göra det eller att utveckla alternativa mekanismer. Finland driver för närvarande ett försöksprojekt där finanspolisen ges möjlighet till elektronisk tillgång till en särskild databas hos bankerna för att snabbt kunna få svar på om en viss person har konto i den aktuella banken.

Regeringen har gjort klart att vi för närvarande inte har några planer på att genomföra denna rekommendation. Samtidigt är vi och andra med oss intresserade av att följa arbetet framför allt i Finland för att se hur det går. Även om vi inte har några konkreta planer på att inrätta ett centralt bankkontoregister i Sverige anser vi att rekommendationen är intressant och förtjänar att kvarstå oförändrad i slutrapporten. Det finns anledning att fundera över vad man skulle kunna ha för användning av detta.

Den tredje frågan, om förbättrat informationsutbyte mellan i det här fallet finanspolisen och kontoren för återvinning av tillgångar, i vårt fall Ekobrottsmyndigheten, är alltid aktuell, och det är bra att den väcks också i detta sammanhang. Sverige har länge varit drivande för bättre informationsutbyte. Till exempel var det på vårt initiativ som rådet 2006 antog rambeslutet om förenklat informationsutbyte. Det lyfts också fram i slutrapporten.

Som jag sagt har man inte genomfört och kommer säkert inte att genomföra alla rekommendationer i alla medlemsstater, men det var inte heller syftet. Regeringen har för avsikt att ställa sig bakom ordförandeskapets förslag att notera slutrapporten i dess helhet utan ändringar eller

strykningar. Därefter får vi fundera över hur vår slutrapport ska se ut, för vi ska återkomma före utgången av 2013 med vårt svar, och det kommer vi naturligtvis att göra.

2012/13:6
19 oktober

Anf. 39 KERSTIN HAGLÖ (S):

Jag tackar justitieministern för en hel del klargöranden. Jag var inte riktigt nöjd i går när jag ställde frågor i utskottet om den svenska ståndpunkten. Det stod i texten ungefär att regeringen var tveksam till några av de enskilda rekommendationerna. Jag ville ha ett exempel på vad det var man var tveksam till. Utifrån de här tre frågeställningarna finns det nu tre svar från Sverige. Man går in och för en diskussion kring exempelvis nationella bankkonton med mera. Jag måste säga att det då känns som att vi socialdemokrater tycker att detta är kloka uppfattningar, som kan föras fram vid en eventuell diskussion.

Anf. 40 JACOB JOHNSON (V):

Jag är inne på samma spår, men är kanske trots allt lite mer nyfiken på vad regeringen avsåg i den kommenterade dagordningen. Ni är tveksamma till några enskilda rekommendationer. Finns det rekommendationer som ministern inte har nämnt som ni ställer er avvisande till?

Anf. 41 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Jag har inte helheten riktigt klar för mig, men detta är de mer konkreta frågor där vi fört diskussioner. Det är som sagt rätt många förslag. En del är allmängiltiga och inte så väldigt intressanta. Men just detta med bankkontoregister och en del annat är så konkret. Det är därför jag lyft fram det; dessa är de mest intressanta och relevanta frågorna för oss att fundera över. Jag har ingen kommentar i övrigt. Jag vet inte om tjänstemännen har något tillägg, men jag har inte uppfattat att vi skulle ha något spännande som vi funderar över i de andra delarna.

Anf. 42 Ämnesrådet NILS HÄNNINGER:

Som justitieministern säger är detta de två frågor som sticker ut särskilt mycket: förverkande och frysning, även utvidgat förverkande, samt centrala bankkontoregister. De är mer integritetsingripande än andra. Men det är 30 rekommendationer, och det kanske bär för långt att gå in på alla dem här och nu.

Anf. 43 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det var inget som var särskilt intressant.

Anf. 44 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar statsrådet för informationen och konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Därmed går vi över till punkt 18, Årsrapport om narkotikasituationen i Europa 2012, som är en informationspunkt.

Anf. 45 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Herr ordförande! Europeiska centrumet för kontroll av narkotika och narkotikamissbruk förväntas vid detta årsmöte presentera sin årsrapport. Bland det som lyfts fram är att syntetiska droger är ett växande problem i Europa och andra regioner. De nya substanserna säljs via internet i allt snabbare takt. Samtidigt är processen att klassificera substanserna som narkotika relativt långsam. Detta är alltså inte bara ett svenskt problem, utan ett europeiskt problem.

Sverige har sedan våren 2011 en skärpt lagstiftning som ger tullen och polisen möjlighet att beslagta hälsofarliga substanser som kan antas komma att användas i missbrukssyfte, även om substanserna ännu inte har förklarats som narkotika enligt svensk föreskrift. Folkhälsoinstitutet har också fått ökade befogenheter att söka och behandla de här substanserna för att snabbare kunna förse regeringen med underlag och förklara dem som narkotika eller hälsofarlig vara.

Jag kommer att lyssna till den information som ges i ärendet och återrapportera till riksdagen vad som sägs. Medlemsstaterna förväntas inte ange någon ståndpunkt i frågan, men jag tycker ändå att det är otroligt viktigt att få den här årliga redovisningen av hur man ser på trender och utveckling vad gäller narkotikaproblematiken i Europa. Ofta kan man se tendenser börja någonstans, och det går väldigt snabbt för dem att smitta av sig på alla andra stater. Därför är det en viktig rapport. Även om jag vågar påstå att svensk polis har en ganska bra uppfattning om hur läget ser ut är denna rapport viktig som diskussionsunderlag, vilket alla är överens om.

När det gäller narkotikafrågorna finns det som riksdagen väl känner till många olika politiska uppfattningar om hur man ska arbeta. Eftersom detta är en gränsöverskridande problematik tycker jag att det är viktigt att också på EU-nivå få ett gediget underlag som bas för en diskussion om hur det faktiskt ser ut. Annars kommer alla med sin egen ryggsäck, och då blir inte diskussionen så holistisk och övergripande som den behöver vara på EU-nivå. Det är naturligtvis på det sättet att vi måste ha ett internationellt samarbete och ett europeiskt perspektiv på de här frågorna för att effektivt kunna bekämpa drogerna.

Anf. 46 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar statsrådet för informationen.

Vi övergår slutligen till punkt 19, Övriga frågor. Justitieministern har ansvar för underpunkterna 1 och 2.

Anf. 47 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Det har mig veterligen inte kommit några övriga frågor, så jag har ingenting att säga.

Anf. 48 ORDFÖRANDEN:

Då återstår bara för oss att önska justitieministern med medarbetare trevlig helg.

Nej, jag ber om ursäkt! Underpunkterna 1 och 2 handlar om Gemen-samma kommittén. Jag sade "Övriga frågor", men det står "Gemen-samma kommittén".

Anf. 49 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag förstår att man hoppar över det, för den lägesrapporten är en återkommande punkt utan underlag, ungefär som Övriga frågor, så jag tror att vi kan nöja oss med att konstatera att den finns på dagordningen. Den kommer inte att föranleda någon diskussion.

2012/13:6

19 oktober

Anf. 50 BÖRJE VESTLUND (S):

Jag vill ställa en fråga av ren nyfikenhet. Jag tror att jag har tjänstgjort i denna nämnd av och till i tio år. Hur länge ska SIS II finnas med? Det har funnits med så länge. Ska den frågan spräcka rekordet med patentfrågorna?

Anf. 51 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Jag tackar för frågan. Det ska vara klart 2013. Jag har också varit med ett tag och ser med förväntan fram emot den dagen. Nu ska det i ärlighetens namn sägas att det rullar på lite bättre än vad det gjorde under ganska lång tid. Ett skäl till att det är bra att denna återkommande punkt finns är att ministerrådet hela tiden har frågan på dagordningen. Vi kände under en period att ministrarna måste ligga på, för kommissionen klarade inte riktigt av att driva frågan som man borde göra. Här har Sverige varit väldigt aktivt under resans gång. Men jag hoppas att vi så småningom ska kunna undvika denna punkt på våra agendor.

Anf. 52 ORDFÖRANDEN:

Det finns vad gäller Gemensamma kommittén också en andra punkt som statsrådet ansvarar för. Önskar statsrådet kommentera den?

Anf. 53 Justitieminister BEATRICE ASK (M):

Nej.

Anf. 54 ORDFÖRANDEN:

Då har vi kommit till vägs ände. Vi önskar som sagt trevlig helg.

2 § Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Tobias Billström

Återrapport från möte i Europeiska rådet för rättsliga och inrikes frågor den 7–8 juni 2012

Återrapport från informellt ministermöte den 23–24 juli 2012

Information och samråd inför möte i Europeiska rådet för rättsliga och inrikes frågor den 25–26 oktober 2012

Anf. 55 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar statsrådet Tobias Billström med medarbetare välkomna till EU-nämnden.

Det finns inga A-punkter.

Nämnden ser då fram emot återrapport från möte i rådet den 7–8 juni samt informellt ministermöte den 23–24 juli.

Anf. 56 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Trevligt att vara här. Sedan vårt senaste sammanträde har rådet för rättsliga och inrikes frågor haft två möten, ett formellt i Luxemburg den 7–8 juni och ett informellt på Cypern den 23–24 juli. Jag tänker inleda med en kort återrapportering från dessa möten innan vi går in på dagordningen för det kommande rådsmötet.

Först var det RIF-rådet i Luxemburg. Vid detta rådsmöte i juni diskuterades bland annat genomförandet av det gemensamma ramverket för solidaritet. En politisk diskussion hölls med fokus på stödet till Grekland inom gräns-, asyl- och migrationsområdet där jag bekräftade Sveriges fortsatta stöd och underströk vikten av kapacitetsuppbyggande insatser. Samtidigt som vi fokuserar på att åtgärda de långsiktiga behoven av att bygga ett stabilt grekiskt asyl- och migrationssystem måste vi även få till stånd omedelbara aktioner. Det är bara genom att ta itu med de kortsiktiga behoven och samtidigt fokusera på de långsiktiga målen som vi verkligen kan hjälpa våra grekiska kolleger.

Sedan var det informella RIF-rådet i Nicosia. Vid det informella rådsmötet för rättsliga och inrikes frågor diskuterades kommissionens årsrapport om invandring och asyl för år 2011. Rapporten är den tredje årsrapporten hittills, och den särskiljer sig genom att vara mer framåtblickande än tidigare årsrapporter. Jag framförde bland annat de positiva utvecklingseffekter som migration, inte minst i form av arbetskraftsinvandring och cirkulär migration, innebär. Samtidigt framhöll jag vikten av att samarbetet för att motverka olaglig invandring fortsatt måste stärkas och att återvändandearbetet måste effektiviseras ytterligare.

I sammanhanget underströk det cypriotiska ordförandeskapet att det gemensamma europeiska asylsystemet var ett gemensamt åtagande och att ett gemensamt asylsystem endast kunde uppnås före utgången av år 2012 om samtliga parter – medlemsstaterna, kommissionen och Europaparlamentet – ansträngde sig och visade på flexibilitet och vilja.

Jag återkommer strax till den sistnämnda frågan då det gemensamma asylsystemet är uppe på RIF-dagordningen även denna gång.

Anf. 57 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen.

Anf. 58 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! På rådsmötet nästa vecka ska vi få en lägesrapport från förhandlingarna om rättsakterna som ingår i det gemensamma europeiska asylsystemet. Det danska och det cypriotiska ordförandeskapet har sedan vi träffades inför rådsmötet i juni fortsatt informella förhandlingar med Europaparlamentet om ändringar i mottagandedirektivet och Dublinförordningen.

Vad gäller mottagandedirektivet nåddes i juli en principöverenskommelse i rådet om direktivtexten som bekräftats av Europaparlamentets LIBE-utskott. Denna text kommer att antas på RIF-rådet nästa vecka. Därefter kommer rådets position efter den första läsningen att meddelas till Europaparlamentet med målsättningen att parlamentet ska ge sitt godkännande till den vid omröstning i plenum. Vi kan därmed förvänta oss att rådet och parlamentet gemensamt antar direktivet formellt senare i år.

I fråga om Dublinförordningen enades medlemsstaterna i rådet den 18 juli om ett kompromissförslag om hur man anser att den omarbetade förordningen ska se ut. Förslaget har tagits fram i informella förhandlingar mellan representanter för rådet, Europaparlamentet och kommissionen. Den 19 september gav parlamentets LIBE-utskott stöd till förslaget. Den enda fråga som återstår för rådet och Europaparlamentet att komma överens om är vilka befogenheter som ska ges till kommissionen att fatta beslut om hur förordningen ska genomföras eller ändras. Den 10 oktober gav rådet mandat till ordförandeskapet att inleda informella förhandlingar med parlamentet om den frågan, och ordförandeskapets målsättning är att den omarbetade Dublinförordningen ska antas före utgången av 2012.

Vad gäller asylprocedurdirektivet fick det danska ordförandeskapet ett mandat från rådet den 30 maj att inleda informella förhandlingar med Europaparlamentet. Förhandlingarna pågår, och ordförandeskapet har uttalat en målsättning om att senast i november komma fram till en kompromisslösning som kan få stöd av både rådet och Europaparlamentet.

Avslutningsvis ska jag säga några ord om Eurodacförordningen. Som ni känner till antog kommissionen ett förslag till omarbetad Eurodacförordning i början av sommaren. Förslaget har förhandlats i rådet, och den 10 oktober gav rådet ett mandat till ordförandeskapet att inleda informella förhandlingar med Europaparlamentet.

Summa summarum: Förhandlingarna om det gemensamma europeiska asylsystemet går alltså framåt, och målsättningen kvarstår att nå en överenskommelse om hela asylpaketet före årets slut.

Anf. 59 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vill för tydlighetens skull klargöra och deklarerar att vi står fast vid vår uppfattning att migrationsfrågor är någonting som ska beslutas nationellt. Jag vill därmed beklaga regeringens inställning i den här frågan.

Anf. 60 JACOB JOHNSON (V):

Det här är en informationspunkt, men jag vill också för tydlighetens skull bara redovisa till de stenografiska uppteckningarna att vi i Vänsterpartiet avviker både vad gäller asylprocedurdirektivet och mottaganddirektivet och vad gäller Dublinförordningen. Till exempel anser vi när det gäller Dublinförordningen att Sverige borde stödja kommissionens ursprungliga förslag från december 2008 om ändringen när det gäller suspensionsmekanismen.

Anf. 61 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar statsrådet för informationen.

Vi går vidare till punkt 8, Lägesrapport om inrättandet av ett regionalt skyddsprogram med anledning av krissituationen i Syrien. Detta är en informationspunkt.

Anf. 62 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Under denna punkt kommer vi att få en uppdatering om den syriska flyktingsituationen och en information om hur EU och medlemsstaterna kan bidra med stöd till de länder i Syriens närområden som för närvarande tar det absolut största ansvaret för människor som tvingas lämna Syrien.

Utvecklingen i Syrien är, som ni alla är väl medvetna om, mycket oroande. För närvarande lämnar mellan 1 000 och 2 000 syrier landet varje dag, och merparten tar sig till grannländerna, Jordanien, Turkiet, Libanon och Irak. I dagsläget är fler än 320 000 syrier registrerade eller väntar på att registreras som flyktingar av UNHCR i dessa länder. UNHCR uppskattar att det i slutet av året kan finnas upp till 710 000 flyktingar i behov av hjälp och stöd. Det humanitära trycket i regionen är således mycket stort, och situationen ställer höga krav på ländernas kapacitet och förmåga att erbjuda skydd. Solidaritet måste visas med dessa länder.

Det är därför angeläget att EU och medlemsstaterna fortsätter att stödja UNHCR, IOM och andra organisationer som är involverade i det humanitära arbetet.

Som ni vet är Sverige en av de största humanitära givarna till regionen. Sveriges totala humanitära insatser i Syrien och för syriska flyktingar i regionen under 2012 uppgår till 198 miljoner kronor.

Det är både kortsiktiga och långsiktiga insatser som behövs för att möta behoven. Fokus bör ligga på kapacitetsuppbyggnad. Utvecklingen av ett regionalt skyddsprogram skulle kunna vara en plattform för samarbete. Ett sådant skulle kunna omfatta en handlingsplan med relevanta komponenter som vidarebosättning, humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd.

Kommissionen förväntas vid rådsmötet presentera ett förslag på hur ett sådant program skulle kunna utformas för att möta behoven i närområdet, både de akuta behoven och de behov som kan tänkas uppstå när den mest akuta krisen är över. Det är viktigt att olika insatser i regionen koordineras med varandra och att ett nära samarbete förs med UNHCR. Det är även viktigt att samtliga medlemsstater tillämpar det gemensamma regelverket och att personer som kommer till EU och är i behov av internationellt skydd bereds detta.

Antalet asylsökande från Syrien har under 2012 ökat kraftigt även i Europa och fortsätter att öka. Huvuddelen av dessa söker sig i dagsläget till Sverige och Tyskland. Hittills i år har närmare 4 600 syriska medborgare ansökt om asyl i Sverige. Syrier är nu den enskilt största gruppen av asylsökande här, och de flesta beviljas uppehållstillstånd.

2012/13:6
19 oktober

Anf. 63 ORDFÖRANDEN:

Får jag för ordningens skull fråga: Kommer det att bli en diskussion under denna punkt?

Anf. 64 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Det kommer säkert att äga rum någon form av meningsutbyte under denna punkt, men det är och förblir en lägesrapport.

Anf. 65 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag tycker att det här är ett typexempel på att den svenska invandrings- och flyktingpolitiken inte fungerar. Man pratar här om 710 000 flyktingar. Hur ska man kunna hjälpa alla människor på bästa sätt? Jo, det är givetvis på plats. Jag skulle vilja förorda att man pratar med EU om hur man ska omfördela medel för att kunna hjälpa de närliggande länderna i högre grad än vad man gör i dag. Jag skulle också gärna se att Sverige från sin sida riktar mer stöd till UNHCR för att på så vis bedriva en verkligt human flyktingpolitik. Jag tror inte att vidarebosättning är den främsta lösningen på det här problemet. Det handlar om alldeles för många människor.

Jag vill rikta en uppmaning till regeringen: Åk ned till EU och prata om hur man på plats löser situationen där hundratusentals människor är på flykt. Det är så man verkligen kan hjälpa människor.

Anf. 66 JACOB JOHNSON (V):

Situationen för civilbefolkningen i Syrien är mycket oroande. Allt fler tvingas fly. Turkiet är ett av de stora mottagarländerna, men Turkiet erkänner endast flyktingar enligt den ursprungliga Genèvekonventionen, det vill säga endast flyktingar från Europa, eftersom Turkiet inte har skrivit på tilläggsprotokollet från 1967. Det innebär att asylsökande från övriga världen inte får sin sak prövad i Turkiet och tvingas leva i landet i årtal utan vare sig asylprövning eller flyktingstatus.

Grekland väljer i denna allvariga situation att öka gränsbevakningen mellan Grekland och Turkiet, och det innebär att asylsökande från Syrien tvingas riskera livet för att ta sig över gränsen och att militära åtgärder vidtas från grekisk sida för att hindra asylsökande att söka asyl i Europa.

Vänsterpartiet anser att den svenska ståndpunkten bör fokusera på att skapa lagliga vägar in i Europa såväl som tydliga åtgärder för att säkerställa värnande och upprätthållande av asylrätten i EU såväl som i tredjeland.

Anf. 67 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

När det gäller Johnny Skalins frågor vet jag inte om jag uttryckte mig otydligt. Jag tycker att upprättandet av regionala skyddsprogram borde vara någonting som vi kan vara överens om, samtliga partier som sitter

representerade här. Det är precis det vi vill, att människor som befinner sig i regionen får bättre humanitära förutsättningar, alltifrån sådana basala saker som sanitet, mat för dagen och tak hela vägen upp, för det fall vi skulle få en olyckligt utdragen flyktingsituation i regionen, med mer intrikata och utvecklade åtgärder.

Mer stöd till UNHCR: Ja, Sverige är redan i dag en av världens största bidragsgivare till UNHCR. När det gäller projektmedel för denna region pekade jag på de 198 miljoner kronor som vi har avsatt i biståndspengar för att hjälpa människor på plats. Jag ser därför, som sagt, ingen konflikt mellan den position som regeringen intar visavi upprättandet av ett regionalt skyddsprogram och det som Johnny Skalin gav uttryck för.

När detta är sagt får man inte glömma bort att vi är förpliktade att genomföra asylprövningar av de människor som kommer till Sverige. Detta följer av Sveriges internationella åtaganden, de konventioner som vi har undertecknat och som riksdagen har ratificerat men naturligtvis också den moraliska plikt som följer av den situation som vi ser nu.

Därför kan man inte ställa dessa saker i ett sådant motsatsförhållande till varandra som Johnny Skalin gör, utan de bildar en gemensam helhet, vilket är den asylpolitik som regeringen tänker driva.

Låt mig till Jacob Johnson säga att denna fråga är något som ingår i de medlemskapsförhandlingar med Turkiet som har påbörjats och befinner sig i sin linda. Turkiet kommer om det vill bli medlem i EU få ta in i sin lagstiftning och göra till en del av sin lagstiftning de direktiv som EU bygger sin asylpolitik på, alltså bland annat asylprocedurdirektivet och skyddsgrundsdirektivet. Frågan kommer i och med det att lösa sig med tiden. Den kommer däremot inte att lösa sig i morgon, för Turkiet måste också i detta sammanhang påverkas politiskt. Det görs effektivast genom medlemskapsförhandlingarna.

Anf. 68 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Migrationsministern säger att man vill hjälpa människorna på plats, men den uppfattningen har inte jag av regeringens politik. Man bedriver en ytterst oansvarig asylinvandringspolitik i Sverige, vilket stjäl resurser som skulle kunna användas till att skicka mer pengar till närområdet där man verkligen kan hjälpa fler på plats.

Låt mig också kommentera migrationsministerns åsikt att vi är förpliktade att behandla ansökningar. Jag håller med om det; självklart ska vi behandla asylansökningar. Sverige ska också ta emot de människor som har asylbehov, och jag har aldrig sagt att vi ska bryta mot internationella konventioner.

Däremot är det ett märkligt förhållande att just Sverige ligger så högt upp i toppen. Det säger något. Vi kan jämföra med till exempel Finland. Varför tar Finland emot mycket färre ansökningar? Jo, för att det är mycket lättare att ta sig in i Sverige, trots att vi bundna till samma internationella avtal. Sverige skickar ut signaler till omvärlden, och det gör att vi har en sådan hög grad av invandring till Sverige.

Vi vet inte heller rent generellt vilka människor vi tar emot eftersom alla som kommer hit inte ens behöver redogöra för vilka de är. Jag talar inte om syrier specifikt, för vi vet att syriernas situation är prekär.

Grundproblemet är den svenska invandringspolitiken. Skulle vi förändra den i grunden kan vi också hjälpa betydligt fler på plats. Det skulle vara befriande att någon gång höra regeringen erkänna detta faktum.

2012/13:6
19 oktober

Anf. 69 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag vill uttrycka mitt stöd för regeringens linje. Det är självklart att vi ska försöka hjälpa folk på plats, men det är naivt att tro att människor inte flyr för sina liv. De vore att gå emot internationella konventioner om man inte låter dessa människor komma hit och asylprövas. Jag vill därför ge mitt helhjärtade stöd till regeringens uppfattning.

Anf. 70 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna. Jag tackar för den information som har getts och har noterat medskick från Vänsterpartiet och Sverigedemokraterna i denna fråga. Är det korrekt uppfattat?

Anf. 71 JACOB JOHNSON (V):

Om nämnden uttalar stöd måste jag anmäla avvikande mening.

Anf. 72 ORDFÖRANDEN:

Den möjligheten står till buds.

Anf. 73 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag håller fast vid mitt medskick. Eftersom regeringen säger sig stå bakom det jag säger i praktiken, nämligen att man vill hjälpa människor på plats, ska man också få möjlighet att bevisa det.

Anf. 74 ORDFÖRANDEN:

Jag noterar alltså avvikande mening från Vänsterpartiet.

Vi går över till punkt 19 på dagordningen om den gemensamma kommittén. Vi börjar med punkt 3 om Greklands nationella handlingsplan för asylreform och migrationshantering.

Anf. 75 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Under denna punkt kommer vi att få en uppdatering från Grekland, kommissionen, Frontex och Europeiska stödkontoret för asylfrågor, EASO, om läget i Grekland vad gäller migrationsområdet. Migrationsströmmen till Grekland är fortsatt hög, med viss ökning av syrier till följd av det förvärrade läget i Syrien.

I dagsläget är det största bekymret ärendebalansen. Grekerna har svårt att hålla samma takt som inflödet av nya ansökningar, vilket innebär att obalansen växer. Den nya asylmyndigheten har fortfarande inte bemannats så att den kan träda i funktion.

I juni anordnade kommissionen ett informationsmöte i vilket kommissionen, medlemsstaterna och de relevanta organisationerna Easo, Frontex, UNHCR och IOM deltog. Då konstaterades att de hittills genomförda insatserna främst riktat in sig på kapacitetsbyggande såsom uppbyggande av ny lagstiftning och en fungerande asylmyndighet.

Kommissionär Malmström besökte Grekland den 8–9 oktober, och vid RIF-rådet kan det förväntas att kommissionär Malmström redogör för sin resa och att såväl kommissionen som Grekland gör en uppdatering av situationen av landet och hur genomförandet av handlingsplanen går. Även EASO och Frontex förväntas göra en presentation.

Arbetet med Greklandsfrågan fortsätter alltså på EU-nivå. Sverige och andra medlemsstater fortsätter att skicka experter till Grekland som i EASOs regi hjälper till med kapacitetsuppbyggnad. Även UNHCR:s hjälp är viktig.

Framsteg har gjorts under den nya grekiska regeringen, även om Grekland fortfarande har lång väg att gå innan man fullt ut lever upp till EU:s gemensamma regelverk. Det är därför viktigt att de olika stödinsatserna till Grekland koordineras väl. Det är också angeläget med uppföljning och utvärdering av de utförda insatserna.

Anf. 76 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går vidare till punkt 4 om olaglig invandring.

Anf. 77 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Vid rådsmötet ska kommissionen och Frontex informera om olaglig invandring till EU. Frågan om olaglig invandring är fortfarande aktuell. Diskussionen om hur EU ska svara på det ökade migrationstrycket intensifierades under händelserna i Nordafrika under den arabiska våren. Fokus har i första hand legat på inströmning av människor via den grekisk-turkiska gränsen och södra Medelhavet.

Anf. 78 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag reagerade på ordvalet. Finns det något som heter olaglig invandring i regeringens vokabulär? Här i Sverige heter det ju papperslösa.

Anf. 79 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Begreppet olaglig invandring används i det fördrag som Sveriges riksdag har godkänt, närmare bestämt i artikel 79.2.c. När vi talar om åtgärder som vidtas med stöd av denna rättsliga grund, alltså fördraget, bör man också hålla sig till fördragets terminologi. Det anser både jag och regeringen.

Däremot kan det finnas andra kontexter där det passar sig att använda andra begrepp, till exempel irreguljär migration. Det finns dock ingen rättslig grund för till exempel Europaparlamentet och rådet att besluta om åtgärder på området irreguljär migration. Det finns det däremot på området olaglig invandring. Det är också så jag använder begreppen och terminologin.

Anf. 80 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen och går över till punkt 5, Rapport från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: tredje rapporten om uppföljningen av viseringsliberaliseringen för länderna på västra Balkan i enlighet med kommissionens uttalande av den 8 november 2010.

Detta är en diskussionspunkt och en ny fråga för EU-nämnden.

Anf. 81 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Under denna punkt ska kommissionen presentera sin uppföljningsrapport om viseringsfriheten för länderna på västra Balkan. Det kommer också att bli tillfälle till diskussion.

Jag har i detta sammanhang för avsikt att informera om den aktuella situationen i Sverige när det gäller inströmning av asylsökande från den här regionen. Det är asylsökande som i de flesta fall inte har tillräckliga asylskäl för att få stanna.

Sedan 2009 har mer än 15 000 personer från regionen sökt asyl i Sverige, vilket gör oss till ett av de främsta destinationsländerna för asylsökande från denna region.

Detta är givetvis inte rimligt. Det är viktigt att asylsökande med faktiska skyddsbehov får det skydd och den hjälp de behöver och att de inte drabbas av förlängda handläggningstider. Inströmningen av asylsökande med faktiska skyddsbehov från i huvudsak Somalia och Afghanistan är fortsatt hög, och från Syrien förväntas antalet asylsökande öka ytterligare.

Sammantaget är situationen allvarlig. Den har lett till hårt tryck på vårt mottagandesystem. Inför rådsmötet har jag därför tillsammans med mina ministerkolleger från Frankrike, Tyskland, Belgien, Nederländerna och Luxemburg författat ett brev till ordförandeskapet och kommissionen med en förfrågan om en fördjupad diskussion om ytterligare möjliga åtgärder för att hantera denna situation.

För svensk del ser Migrationsverket över möjligheterna att förkorta handläggningstiden för ärenden som bedöms vara uppenbart ogrundade, och de svenska ambassaderna i regionen arbetar aktivt med att nå ut med korrekt information och förhindra falsk ryktesspridning om möjligheterna att få asyl i Sverige på grund av sociala och ekonomiska skäl.

På EU-nivå är det viktigt att vi får ett fungerande instrument på plats. En suspenderingsmekanism i viseringsförordningen kommer att vara betydelsefull för att stärka incitamenten för ursprungsländerna att vidta relevanta åtgärder. Det är också viktigt att se till att gränskontrollen vid yttre gräns fungerar tillfredsställande och i enlighet med EU:s gemensamma regelverk.

Slutligen är det givetvis helt avgörande med långsiktigt arbete för att stärka de socioekonomiska förutsättningarna för minoriteter och utsatta grupper i regionen i syfte att komma till rätta med grundorsaken till problemet.

Anf. 82 JOHNNY SKALIN (SD):

När jag läser handlingarna noterar jag att man i Albanien verkar dela ut fler biometrisk pass än man har invånare i landet. Jag kunde inte undgå att reagera på det och att EU närmast hyllar denna utveckling.

Hur kan det vara på detta sätt? Köper folk från andra länder pass eller har personer i landet flera olika pass? Det är ett märkligt förhållande att ett land har utfärdat fler pass än man har invånare. Jag vill gärna få svar på varför det förhåller sig på detta sätt.

Anf. 83 JACOB JOHNSON (V):

Jag har två medskick till ministern. För det första vill jag understryka det ministern sade om vikten av att man i till exempel Balkan vidtar

åtgärder för att olika minoriteter inte ska diskrimineras, till exempel romerna. EU måste sätta större press på sådana åtgärder.

Mitt andra medskick är att de som söker asyl i Sverige måste få en ordentlig, individuell prövning. Det får inte bli behandling i klump.

Anf. 84 Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M):

Herr ordförande! Jag känner inte till Johnny Skalins uppgifter i detalj, och därför kan jag inte heller uttala mig om dem. Det skulle vara intressant att få veta vad exakt det är för information Johnny Skalin hänvisar till.

Vad gäller Jacob Johnsons synpunkter är det självklart att den som kommer får en individuell prövning. Det följer av den lagstiftning och den ordning som vi har för att pröva asylärenden. Man kan dock i vissa fall ganska snabbt avgöra om en ansökan är uppenbart ogrundad eller inte. Det är inte detsamma som att bli behandlad i klump, utan det innebär att man tittar på ärendet och kan göra bedömningen snabbare.

Anf. 85 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna.

Med detta tackar vi statsrådet och önskar honom med medarbetare trevlig helg.

Anf. 86 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar landsbygdsminister Eskil Erlandsson med medarbetare välkomna till EU-nämnden. Finns det några A-punkter? Det finns det.

Då övergår vi till återrapport från möte i rådet den 24–25 september.

Anf. 87 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Jag är beredd att svara på nämndens eventuella frågor i sammanhanget.

Anf. 88 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för den informationen. Vi går vidare, men inte till punkt 3. Den har vi förstått har förvandlats till en A-punkt.

Vi går i stället vidare till punkt 4 under lagstiftningsöverläggningar. Det gäller förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken. Detta är en diskussionspunkt.

Anf. 89 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Ordförandeskapet har satt upp förslaget om utjämning av direktstöd inom medlemsstaterna på rådsagendan. Det är en viktig fråga där många medlemsstater har starka åsikter. Det är fortfarande kommissionens grundförslag som diskuteras. Några förslag till ändringar har i princip inte lämnats.

Ordförandeskapet har ställt några frågor som vi ombeds svara på. Frågorna handlar om huruvida vi stöder principen om utjämning och är beredda att lämna systemet med historiska referenser och vilken flexibilitet som behövs för att genomföra utjämningen. Jag och regeringen stöder principen om intern utjämning eftersom jag tror det är nödvändigt att någon gång lämna de historiska referenserna bakom oss.

I diskussionen måste man komma ihåg att utgångspunkten är att vi i dag har ganska olika tillämpningar av direktstödet runt om i EU. Jag tror därför att det är viktigare att vi når ett gemensamt slutmål än att vi gör detta på exakt samma sätt. Med det sagt vill jag påpeka att det måste finnas utrymme för viss flexibilitet för medlemsstaterna vid genomförandet av utjämningen. Jag anser även att utjämningen bör inledas lite långsammare än vad kommissionen föreslår.

Anf. 90 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Vi övergår till punkt 5 på dagordningen. Det gäller ändring av kommissionens förslag COM(2011)628 final 2 till Europaparlamentets och rådets förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den

gemensamma jordbrukspolitiken. Detta är en informationspunkt och en ny fråga.

Anf. 91 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Jag ber att få ursäkta mig att vi går tillbaka till den andra punkten. Det har i ett sent skede aviserats från ordförandeskapet att det även vill ta upp frågan om det extra stödet till unga jordbrukare. Jag vill gärna för nämnden redovisa också de frågeställningarna om nämnden så tillåter.

De frågor man vill diskutera är om stödet bör vara frivilligt eller inte samt om medlemsstaterna kan tänka sig ett frivilligt stöd till unga för de länder som använder sig av ett tematiskt underprogram för unga i landsbygdsprogrammet.

När det gäller förslaget är det ett antal medlemsstater som precis som vi anser att det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att tillämpa. Mina skäl till detta är förenkling och att vi har möjlighet att erbjuda effektiva och riktade stöd till dessa grupper i pelare 2.

Jag kan däremot säga att flera förändringar av denna stödform gjorts under de danska och cypriotiska ordförandeskapen som förbättrar stödet och gör det mer effektivt och enklare att administrera.

Dessa förutsättningar gör att om man ser till direktstödsförordningen som helhet skulle ett obligatoriskt stöd till unga vara lättare att acceptera än andra obligatoriska delar såsom stöd till småbrukare.

Tack, herr ordförande, att jag fick göra det tillägget på den förra punkten. Om det inte finns några frågor går jag över till dagordningspunkt 5.

Anf. 92 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det som tillfogats inte påverkat det beslut som nämnden fattade.

Vi går vidare till punkt 5, som är en informationspunkt.

Anf. 93 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Kommissionen ska vid rådsmötet presentera de ändringar som gjorts i förslaget till horisontell förordning. Ändringarna omfattar vissa revideringar som är en följd av Kroatiens anslutning till EU men också förslag till ett helt nytt system för publicering av stödmottagare. Sverige har länge efterfrågat publicering av stödmottagare.

I och med förslaget kommer både juridiska och fysiska personer att kunna publiceras på internet, något vi varmt välkomnar. Kommissionen föreslår även ett tröskelvärde vilket innebär att de stödmottagare som mottar stöd under ett visst belopp inte publiceras med namn utan i stället med en identifieringskod. Regeringen anser det viktigt att verka för ökad transparens och hade helst sett att alla stödmottagare publicerades med namn.

Anf. 94 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för informationen.

Vi går vidare till punkt 6 och konstaterar att den har strukits från dagordningen. I stället är det punkt 7 som gäller, Förslag till Europaparla-

Anf. 95 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Diskussionen kommer att handla om producentorganisationernas ställning. Det som gäller i dag är att producentorganisationer ska godkännas enbart för några sektorer i marknadsordningen. Kommissionen har i sitt förslag till en samlad marknadsordning föreslagit att det ska vara obligatoriskt att erkänna producentorganisationer inom samtliga sektorer som i dag omfattas av den samlade marknadsordningen.

Jag anser att det är väldigt viktigt att stärka producentorganisationernas ställning. Erkännande av producentorganisationer bör dock alltid bygga på frivillighet. Det bör således vara upp till varje medlemsland att själv bestämma om det är lämpligt att godkänna producentorganisationer.

Anf. 96 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag vill bara förtydliga med att vi fortfarande ser ett behov av en reglerad handel via tullar och interventioner, givetvis under kontrollerade former.

Anf. 97 ORDFÖRANDEN:

Jag uppfattade inte precis vad Johnny Skalin sade i inledningen.

Anf. 98 JOHNNY SKALIN (SD):

Vi ser ett fortsatt behov av reglerad handel och intervention under kontrollerade former. Jag vill med den utgångspunkten också anmäla avvikande mening.

Anf. 99 ORDFÖRANDEN:

Tack för det tydliggörandet! Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. Vi har också noterat en avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Med det lämnar vi punkt 7 och går över till punkt 8 om förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om Europeiska havs- och fiskerifonden. Detta är en beslutspunkt.

Anf. 100 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Som ni hört mig säga tidigare finns det bland övriga medlemsstater ett stort intresse av att den nya havs- och fiskerifonden ska användas till andra saker än vad Sverige hade önskat. Många vill att havs- och fiskerifonden ska finansiera skrotning av fartyg, tillfälligt stillaliggande, fler investeringar ombord, fler investeringar i vattenbruket och beredningsindustrin samt även nybyggnation, inköp av fiskefartyg, bränslesubventioner och kustbevakning. Det kompromissförslag som utgör underlag för förhandlingarna på oktoberrådet speglar det som framkommit under årets förhandlingar.

Som jag också tidigare sagt kan den europeiska havs- och fiskerifonden använd på rätt sätt vara ett bra verktyg för att understödja och ge-

nomföra reformen av den gemensamma fiskeripolitiken. Sveriges övergripande handlingslinje har därför varit att verka för att stöd som kan ha kapacitetsdrivande eller marknadsstörande effekter ska undvikas. Det kan exemplifieras med generella investeringsstöd, lagringsstöd, skrotningsstöd och motorbyten.

Regeringens målsättning under oktoberrådet är att en allmän inriktning kan antas som går i den övergripande riktning som regeringen driver. Det är därför helt centralt att regeringen fortsatt aktivt kan delta i förhandlingarna av en ny havs- och fiskeriförordning. Regeringens aktiva deltagande är en tydlig motvikt mot de länder som jämfört med nuvarande regelverk vill behålla eller till och med utöka sådana stödåtgärder som bidrar till att vidmakthålla överkapacitet i flottan och snedvrider konkurrensen.

Inför beslut om en delvis allmän inriktning på oktoberrådet måste vi emellertid vara beredda på att göra vissa eftergifter. Detta innebär att Sverige till exempel bör vara berett att acceptera ett skrotningsstöd under förutsättning att det utformas med tydliga villkor och blir mer kostnads-effektivt än nuvarande system. Utgångspunkten ska vara att få till stånd en fond som är bättre och inte sämre än den nuvarande.

Anf. 101 JOHNNY SKALIN (SD):

Jag har inga direkta synpunkter eller någon avvikande mening. Men eftersom vi tidigare vid ett flertal tillfällen har påtalat behovet av att främja vattenbruket, och då regeringen nu också har anslutit sig till den linjen, vill jag välkomna den nya hållningen från regeringen.

Anf. 102 JACOB JOHNSON (V):

Vid tidigare överläggningar har väl Vänsterpartiet anmält avvikande mening i den här frågan. Men vi kan väl med ett medskick låta bli att göra det den här gången. Vi är emot subventionerna här, men jag uppfattar att regeringens linje lite grann också är att man ska försöka minimera subventionerna. Vi har alltså det medskicket.

Anf. 103 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns en majoritet för regeringens ståndpunkt i ärendet, men jag har även noterat ett medskick från Vänsterpartiet.

Vi går vidare till punkt 9, Förslag till rådets förordning om fastställande för 2013 av fiskemöjligheter för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i Östersjön.

Detta är ett beslut i en årligen återkommande fråga.

Anf. 104 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Jag var på en överläggning med miljö- och jordbruksutskottet under gårdagen och är beredd att svara på nämndens eventuella frågor i det här sammanhanget.

Jag uppfattade, kan jag tillägga, att jag fick stöd för regeringens handlingslinje av miljö- och jordbruksutskottet i går.

Anf. 105 HELENA LEANDER (MP):

Jag var en av dem som inte gav stöd i går, eftersom vi är lite bekymrade över laxkvoterna. Man har ett förslag som är dubbelt så stort som det som Ices föreslår. Det tycker vi är dumt.

Däremot vill jag absolut skicka med min uppmuntran till er att stå på er när det gäller torsken.

Anf. 106 JACOB JOHNSON (V):

Jag refererar till vår avvikande mening i går i MjU. Vi står kvar vid den. Det handlar också om laxen, precis som Helena Leander anförde.

Anf. 107 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Jag har noterat de frågeställningar som har kommit upp i dag liksom i går och kan konstatera att vi har mycken lax i dag jämfört med hur det har varit tidigare. Men de nivåer som vi kan ha för att leva upp till MSY har hela tiden höjts. Därav den sänkning som är gjord av den kvot som är möjlig att ta upp.

Anf. 108 ORDFÖRANDEN:

Jag finner sammanfattningsvis att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i detta ärende men har även noterat avvikande meningar från såväl Vänsterpartiet som Miljöpartiet.

Därmed lämnar vi punkt 9 och går över till punkt 10, EU/Norge: årligt samråd inför 2013. Det är en diskussionspunkt i en årligen återkommande fråga.

Anf. 109 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Dagordningspunkten avser ett första meningsutbyte om förhandlingarna mellan EU och Norge om nästa års fiskemöjligheter på det bestånd som man förvaltar gemensamt i Nordsjön och Skagerrak. Det är alltså inte en beslutspunkt på rådet.

Två frågor kommer att ställas till ministrarna i syfte att ge kommissionen vägledning i förhandlingarna. Den första frågan rör TAC:erna, alltså fiskekvoterna, för gemensamma bestånd. Den andra frågan handlar om hur man ska utföra byten av fiskemöjligheter mellan EU och Norge.

När det gäller fråga ett om nästa års fiskemöjligheter anser regeringen att en övergripande målsättning bör vara att uppnå MSY till 2015 samt att förvaltningsplaner ska vägleda kvotbesluten. När det gäller gemensamt förvaltade bestånd är regeringens inställning alltså att parterna ska följa de överenskomna förvaltningsplanerna eller revidera existerande förvaltningsplaner utifrån den vetenskapliga rådgivningen.

När det gäller fråga två om utbyte av fiskemöjligheter tänker jag, som tidigare år, understryka att EU inte bör acceptera mer arktisk torsk än man kan kompensera för utan att det blir orimliga bördor för små fiske-nationer som till exempel Sverige, som inte får del av den värdefulla torsken.

Anf. 110 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan.

Vi beger oss vidare i dagordningen till punkt 11, Iccats årsmöte. Det är en diskussionspunkt i en årligen återkommande fråga.

Anf. 111 Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C):

Ordförande! Denna stora och viktiga regionala fiskeorganisation ser ut att vara på rätt väg, även om mycket återstår innan alla dess fisken är långsiktigt hållbart förvaltade. Likaså tycks EU:s agerande under senare år ha blivit alltmer ansvarsfullt. I vissa avseenden har man varit drivande genom att lägga fram konstruktiva förslag, till exempel avseende hajar.

Jag instämmer i kommissionens höga ambitionsnivå avseende årsmötet och prioriteringen av frågor gällande blåfenad tonfisk, regelefterlevnad, vetenskaplig rådgivning och hotade hajar.

Anf. 112 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i denna fråga.

Vi går vidare till punkt 12, Övriga frågor. Önskar statsrådet kommentera? Inte. Då tackar vi för informationen och önskar statsrådet med medarbetare trevlig helg.

Anf. 113 ORDFÖRANDEN:

Vi hälsar miljöminister Lena Ek med medarbetare välkomna till EU-nämnden.

Då frågar jag om det finns några A-punkter. Det finns det inte. Då ser vi fram emot statsrådets återrapport från möte i rådet den 11 juni respektive det informella ministermötet den 7 och 8 juli.

Anf. 114 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Gratulerar till positionen!

Protokollen från föregående miljörådsmöten är utsända, och jag står till förfogande för frågor ifall det är några sådana runt det materialet.

Anf. 115 ORDFÖRANDEN:

Jag tackar för informationen och konstaterar att vi kan gå vidare till dagordningspunkt 4, Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om återvinning av fartyg. Detta är en diskussionspunkt och en ny fråga för nämnden.

Anf. 116 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Jag kan först bara konstatera att vi från svensk sida tycker att det är oerhört tråkigt att Cypern har tvingats skjuta på frågan om revidering av batteridirektivet.

Det är en prioriterad svensk fråga. Vi kommer att jobba väldigt hårt för att få upp den på banan igen. Vi tror att det här ur miljösynpunkt är en av de viktigaste frågorna. Därför är det oerhört bekymmersamt att EU-parlamentet inte blir färdigt och att det finns länder som tar det till intäkt för att skjuta på den frågan. Vi gör vad vi kan för att klara ut detta.

Fartygsåtervinning – det är som sagt en diskussionspunkt. Miljömässigt osunda och osäkra metoder för nedmontering av fartyg fortsätter att vara ett allvarligt bekymmer. Det gällande regelverket inom EU, den så kallade avfallstransportförordningen – den har vi diskuterat i ett tidigare skede här i nämnden – som reglerar hur avfall får skickas över gränser för återvinning och bortskaffande, kringgås systematiskt när det gäller fartyg.

För att lösa dessa problem antog Internationella sjöfartsorganisationen, International Maritime Organization, den så kallade Hongkongkonventionen om återvinning av fartyg år 2009.

Kommissionen har i mars i år lagt fram ett förslag till förordning som syftar till EU:s genomförande av konventionen. Förslagets ändamål är att man ska förebygga och minska eller eliminera skadliga effekter för människors hälsa och miljö till följd av återvinning av fartyg.

På rådsmötet den 25 oktober kommer det att hållas en riktlinjedebatt om förslaget, och det cypriotiska ordförandeskapet har som underlag till diskussionen tagit fram tre frågor.

Den första frågan rör förslagets eventuella påverkan på sjöfartens konkurrenskraft och möjligheter till effektivare kontroll av fartyg som ska nedmonteras.

Den andra frågan handlar om huruvida förordningen bör vara mer långtgående än konventionen.

Den tredje frågan handlar om hur sanktions- och efterlevnadsbestämmelser bäst bör utformas, inklusive bestämmelser om tillgång till rättslig prövning av en myndighets beslut enligt förordningen.

Regeringen anser att Sverige bör stödja att en förordning om fartygsåtervinning förhandlas fram.

Vad beträffar den första frågan ser vi tydligt att avfallstransportförordningen inte fungerar tillfredsställande för uttjänta fartyg och att en särskild förordning om återvinning av fartyg ger bättre möjligheter att säkerställa att fartyg kan tas om hand på ett miljömässigt korrekt sätt.

Då kan vi säga att det här innebär farliga kemikalier, risk för oljespill och asbestproblematik samtidigt som det naturligtvis finns ett mineralvärde i fartyget.

Vad gäller frågan om mer långtgående krav stöder regeringen att kraven i förordningen kan vara strängare än Hongkongkonventionen, särskilt avseende på vilket sätt och var fartyg får återvinnas. Det finns en ordnad hantering i många västländer, men det är också många länder som utnyttjar fattiga länder för att helt enkelt dumpa fartyg på stränderna.

I förhållande till den tredje och sista frågan om efterlevnad och rättslig prövning har regeringen förståelse för kommissionens önskan om att det i förordningen tydligt bör framgå vilka överträdelser som ska sanktioneras men anser att en generell sanktionsbestämmelse är tillräcklig och mer i linje med hur bestämmelser inom miljöområdet vanligtvis utformas.

Regeringen stöder att det i förordningen tas in explicita bestämmelser om tillgång till rättslig prövning.

Det är den svenska ståndpunkten.

Anf. 117 HELENA LEANDER (MP):

Jag sade ingenting om det här i går på överläggningen, så jag kanske inte borde göra det nu heller. Men sedan det sammanträdet har jag fått information om att det är ett förslag på gång i miljöutskottet i EU-parlamentet som rör den här frågan, som jag tycker är väldigt spännande.

Det handlar om att komma till rätta med de ekonomiska drivkrafter som leder till den här skrotningen, som är värdelös vad det gäller både miljö och arbetarskydd.

Tanken är att man ska ha någon form av fond som baseras på hamnavgifter, så att det når alla som någonstans seglar till eller kör till EU men att de här pengarna sedan ska kunna användas som någon sorts skrotningspremie för dem som skrotar fartyget på ett korrekt sätt. Det skulle göra att det blev mindre intressant att försöka kringgå den här förordningen, vilket man nu även med kommissionens förslag skulle kunna göra genom att lägga på några led i försäljningen.

Anf. 118 BÖRJE VESTLUND (S):

Jag är delvis inne på samma ämne som Helena Leander. De sociala konsekvenserna av det här har inte miljöministern nämnt. Vi har sett både i medierna och på andra ställen hur de här fartygen förs till andra delar av världen, där vi kan prata om rent utnyttjande.

Jag skulle vilja ha lite mer information om hur man ser på detta i det här sammanhanget, när man nu är beredd att omarbota regelverket.

Anf. 119 Miljöminister LENA EK (C):

Det är två väldigt bra frågor. Jag tar först den sociala delen. Jag nämnde detta att det dumpas på stränder i fattiga länder, och det är naturligtvis förfärligt.

Den stora bulken av världens fartyg är inte europeiska. Därför är det oerhört viktigt att det är globala bestämmelser, att det är den internationella sjöfartsorganisationen IMO som beslutar om dessa för att de ska kunna gälla varje land. Här gäller samma beslutsordning som i FN-systemet, så här är alla demokratier, diktaturer och hela skalan med i ett IMO-beslut. Därför är den här regleringen väldigt viktig.

När IMO äntligen, efter decenniernas diskuterande av den här frågan, har kommit fram till ett förslag är det naturligtvis väldigt viktigt att detta finns med. Det skulle kunna vara tuffare, absolut, både ur social och miljömässig synvinkel, och de hänger ju ihop i det här fallet.

Det finns en del i den här regleringen som säger att det här inte får ske med, som man kallar det för, beaching, utan det måste vara en hårdgjord yta. Det kravet finns med från kommissionen. Det är ett steg åt rätt håll, men det fattas fortfarande ganska mycket ur ett svenskt och ett europeiskt perspektiv.

Det viktiga är att få i gång det här arbetet. Även om konventionen går hela vägen rakt igenom i EU:s system ska den, efter det att den är antagen och de som har förhandlat fram den har signerat och verifierat att det är den korrekta texten, införlivas i nationell lagstiftning. Det är en process som vi tror kommer att ta 8–10 år. Vi kommer från svensk sida att verkligen försöka se till att det går fortare, men det är en känslig och svår process. IMO har nu kommit så här långt. Vi ska införliva detta i europeisk lagstiftning.

Naturligtvis jobbar vi parallellt med att försöka se hur vi kan hjälpa till att skydda de fattiga människor som tar sig an ett i många fall oerhört riskabelt arbete. Men det går inte att gå in i IMO-konventionen, för då bryter vi upp och förlänger handläggningstiden med 10 år till.

Rapporten i EU-parlamentet är ännu inte klar från rapportörens sida. Det är bland annat det som har gett en del motståndare möjlighet att förskjuta det vid rådsmötet. Jag hoppas att EU-parlamentet snabbt blir klart med sitt arbete.

Om det kommer goda idéer från EU-parlamentet ska vi naturligtvis se positivt på det, därför att det här är ett svårt miljöproblem.

Anf. 120 HELENA LEANDER (MP):

Som jag förstått det ska rapporten presenteras nästa vecka. I så fall borde det finnas möjlighet för regeringen att ta del av den och se om det finns några idéer som man skulle kunna förespråka.

Anf. 121 Miljöminister LENA EK (C):

Jag tror att det är samma dag, jag är inte säker. Men röstningen i parlamentet sker i alla fall i februari.

Anf. 122 ORDFÖRANDEN:

Ska jag uppfatta det som ett medskick från Miljöpartiet?

Anf. 123 HELENA LEANDER (MP):

Ja, det var alltså inte en avvikande mening från den svenska ståndpunkten utan just bara ett medskick.

Anf. 124 ORDFÖRANDEN:

Då konstaterar jag att det finns stöd för regeringens här redovisade upplägg inför de fortsatta förhandlingarna i frågan. Vi har även noterat ett medskick från Miljöpartiet.

Med detta lämnar vi punkt 4 och går över till punkt 6 om förberedelser inför den 18:e sessionen i partskonferensen (COP 18) för FN:s ramkonvention om klimatförändringar, etcetera. Detta är en beslutspunkt.

Anf. 125 Miljöminister LENA EK (C):

Herr ordförande! Ordförandeskapets avsikt är att på rådsmötet anta rådsslutsatser om EU:s position inför klimatkonventionens 18:e partsmöte i Doha, Qatar, det så kallade COP 18. Klimatfrågan kommer även att diskuteras vid lunchen på rådsmötet.

Vid förhandlingarna om rådsslutsatserna i rådsarbetsgruppen har vi fått bra gehör för våra synpunkter. Vi har verkat för att EU fortsatt ska ha en ledande position inför och vid förhandlingarna i Doha.

I Durban förra året enades världen om en väg framåt för att hantera klimatutmaningarna. Nu gäller det i Doha att omsätta dessa överenskommelser i praktiken.

En utmaning i Doha kommer att vara balansen mellan förhandlingsspåret inom det så kallade Durbanpaketet, vilket ni säkert minns består av Durbanplattformens båda arbetsströmmar, det vill säga arbetet med en ny global överenskommelse, som ska vara färdigförhandlad till 2015 och träda i kraft senast 2020, och arbetet med att stänga det så kallade ambitionsgapet för att kunna nå tvågradersmålet, det vill säga att länderna ännu inte har angett hur mycket de ska minska sina växthusgaser. Det innebär att vi har en prognos som går åt ett håll medan tvågradersmålet går åt ett annat håll, och det är naturligtvis ett stort bekymmer.

Vidare hoppas vi och har i alla fall för avsikt att försöka få till stånd ett beslut om genomförande av Kyotoprotokollets andra period och slutligen ett avslutande av förhandlingsspåret Long-term Cooperative Action, så kallade LCA.

I Doha kommer Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod att vara i fokus, vilket vi välkomnar. Vi drev ju på väldigt hårt för att få till stånd en

möjlighet till förlängning vid förra årets förhandlingar. Kyotoprotokollet har, förutom att minska utsläppen i de utvecklade länderna, en stor betydelse för att upprätthålla förtroendet mellan i-länder och u-länder, det vill säga att de utvecklade länderna fortsatt tar sitt ansvar och går före i klimatfrågan.

För att få ett beslut och en kontinuerlig övergång till andra perioden inom Kyotoprotokollet är det viktigt att EU kan bidra konstruktivt i förhandlingarna. Vi behöver därför enas om en flexibel men tydlig förhandlingslinje, och det kanske inte är helt lätt. Ratificering av protokollet måste dessutom ske skyndsamt efter Doha för att vi ska få det andra Kyotoprotokollet up and running.

Den svåraste frågan att lösa på rådsmötet kommer att vara EU:s syn på hantering av överskott av utsläppsutrymmen, så kallade AAU:er, från den första åtagandeperioden under Kyotoprotokollet, där flera av EU:s medlemsstater står långt ifrån varandra. Jag hoppas att Sverige här kan spela en roll för att få fram en EU-ståndpunkt i frågan.

En mindre krets av parter berörs direkt eftersom USA, Ryssland, Kanada och Japan deklarerat att de kommer att stå utanför den andra perioden. Dessutom är det ännu osäkert om Australien och Nya Zeeland kommer att ingå.

Utan Rysslands överskott minskar frågan om EU:s överskott i hög grad till en intern EU-fråga. EU:s överskott kommer inte att påverka förutsättningarna att nå EU:s interna klimatmål på grund av att de styrs av EU:s interna regelverk och EU:s klimat- och energipaket.

Regeringen verkar för att EU tillsammans med andra parter ska hantera AAU-överskott från den första åtagandeperioden, så att miljöintegritet och klimatmål säkerställs samtidigt som incitament för länder att gå längre än sina åtaganden finns kvar. Det gäller för oss att hitta en balanspunkt beträffande AAU-överföringens omfattning och användning. Mot denna bakgrund anser vi att det viktigaste är att vi finner en kompromiss i rådet så att vi kan få ett beslut för andra åtagandeperioden i Doha och inte stoppar detta.

Dohakonferensen måste bidra till att sluta gapet till tvågradersmålet, som jag nämnde. Vi har mycket, men mer behövs före 2020 av både fördjupade och nya åtaganden men även av kompletterande initiativ. Vi riskerar en flergradig temperaturhöjning om vi inte höjer ambitionsnivån kraftfullt.

Behovet av att göra mer blir tydligt mot det faktum att den andra åtagandeperioden under Kyotoprotokollet sannolikt inte kommer att täcka mer än 15 procent av de globala utsläppen. Exempelvis driver vi och har fått gehör för att arbeta även med kompletterande åtgärder som kan bidra till ytterligare utsläppsminskningar utanför FN-processen, såsom utfasning av fossila bränslen och åtgärder för att minska kortlivade klimatpåverkande föroreningar, inte minst genom alliansen Climate and clean air coalition. Detta speglas också i slutsatserna.

Vi har även med framgång drivit att EU tydligt ska bekräfta att en villkorad ambitionshöjning till 30 procent till 2020 fortfarande finns på förhandlingsbordet inför Doha. Därtill har vi stött Storbritanniens förslag att EU:s villkorade erbjudande om att öka ambitionsnivån till 30 procent ska finnas som ett alternativ i skrivningarna om EU:s utsläppssiffra för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod, till exempel i samband med den

översyn av ambitionsnivån som ska ske 2013–2015. Vi vill inte på något sätt stänga dörren för en högre ambition än det nuvarande förslaget om 20 procents minskning till 2020.

Sverige värnar om att arbetet leder till en överenskommelse som anses rättvis för alla. Därför stöder Sverige klimatkonventionens principer såsom rättvis bördefördelning och principen om att alla länder bidrar utifrån olika förmåga. Kommissionens principer måste dock tolkas utifrån dagens föränderliga värld. Sverige anser att i-länder ska gå före men att alla länder ska bidra.

För att effektivisera vårt arbete under klimatförhandlingarna måste vi se till att förhandlingsspåret LCA avslutas i Doha, som det beslutades i Durban. Men för att lyckas med detta är det viktigt att EU visar sitt fortsatta stöd för genomförandet av de institutioner som beslöts vid klimatmötet i Cancún 2010. Parterna ska känna att de fortsatt har möjlighet att ta upp sina frågor i lämpliga forum, och det har vi redan enats om att vi ska genomföra.

EU försäkrar sitt fortsatta stöd för utvecklingsländernas åtgärds- och anpassningsarbete och särskilt till de fattigaste och känsligaste länderna. Det är något som vi givetvis stöder. Det är särskilt viktigt för förhandlingarna att utvecklingsländerna får signalen att EU har för avsikt att fortsätta stödja detta, även efter den så kallade snabbstartsfinansieringsperiodens slut 2012.

Regeringen vill se att EU befäster sin ledande roll i klimatarbetet och fortsätter att driva på det internationella arbetet. För att detta ska lyckas är det avgörande att EU har en aktiv dialog med alla parter, även de som vi inte har en samsyn med, både på EU-nivå och på bilateral nivå.

Anf. 126 ORDFÖRANDEN:

Jag ber nämndens ledamöter att uppmärksamma att under denna punkt har regeringen i ett sent skede kompletterat sin ståndpunkt.

Anf. 127 JACOB JOHNSON (V):

Det var ju överläggning i miljö- och jordbruksutskottet i går, och då ställde sig Vänsterpartiet bakom en med Socialdemokraterna och Miljöpartiet gemensam avvikande mening. Jag får helt enkelt hänvisa till den och ställer mig fortfarande bakom denna. Jag tycker inte att den nya kompletteringen har tillmötesgått oss till exempel vad gäller en ovillkorad ambitionshöjning till 30 procent.

Anf. 128 HELENA LEANDER (MP):

Jag är visserligen glad över kompletteringen om den villkorade ambitionshöjningen, men precis som Jacob Johnson anser jag att vi bör eftersträva en ovillkorad ambitionshöjning till minst 30 procent.

Jag står fortfarande bakom den avvikande mening som lämnades i miljö- och jordbruksutskottet om 30-procentsmålet men framför allt också om AAU:erna och lite kring flexibla mekanismer.

Finansieringen må möjligen vara en fråga för Ekofin, som det argumenteras för här, men eftersom ministern ändå nämner den tycker jag att det är viktigt att man kan trycka på additionalitetsfrågan, där jag inte tycker att Sverige lever upp till sin del.

Även vi tycker att kompletteringen har gjort det bättre men att det inte är till fyllest. Därför står vi fast vid vad vi tidigare har sagt om 30 procent.

Anf. 130 Miljöminister LENA EK (C):

I en internationell förhandling inom FN-systemet sitter alla världens stater runt bordet, både de som har en syn liknande vår på mänskliga rättigheter, jämställdhet, miljöfrågor och klimatfrågor och de som verkligen inte har det utan har en helt annan åsikt. Det innebär att FN-förhandlingar är svåra och komplicerade. Man måste kunna ge och ta. Man måste ha en förhandlingsposition som gör att man kan sätta press på sin motpart.

Därför tycker jag att det är viktigt, till och med nödvändigt, att vi har en ståndpunkt som handlar om EU:s villkorade erbjudande om att gå upp till 30 procent, det vill säga att USA, Ryssland och Kina ska prestera, också Indien även om man ser på Indien som ett utvecklingsland. Men med hänsyn till, som vi också säger, rättvis bördefördelning och principen om att alla länder ska bidra utifrån olika förmåga finns det inga länder som kan mäla sig ur detta, därför att klimatfrågan är så viktig.

Jag tycker att slutsatsen från förra årets förhandlingar i Durban är denna. Vi fann en god relation mellan EU och utvecklingsländerna. Det var just EU:s villkorade erbjudande som G77 använde för att övertyga USA, Kina och faktiskt också Indien om att inte stoppa förhandlingsöverenskommelsen utan gå med på en text som sade att vi skulle ta klimatförhandlingarna ett steg vidare.

Då kom Durbanplattformen till. Det var under midnattsförhandlingarna i den så kallade Indaba, det vill säga byrådsamtalet, där alla länder satt runt ett bord. Man började 12 på natten och höll på till 3 eller 4 ett par nätter i rad.

Just det villkorade erbjudandet var ett argument som G77 använde i förhandlingarna och det som kan kallas byrådsamtal som Sydafrika så färdtjänstsfullt anordnade, och det blev ett verktyg som var oerhört användbart.

Jag tycker det är viktigt och oerhört bra om vi kan få en EU-ståndpunkt som säger att EU ska kunna gå upp till 30 procent. Vi ska också komma ihåg att vi har länder inom EU som inte alls tycker det. Om vi får till stånd ett villkorat EU-erbjudande innebär det att vi både får länder i EU-kretsen med oss och också har ett verktyg som vi kan använda i klimatförhandlingarna.

Därför tycker jag att det är viktigt att vi har ett villkorat erbjudande, det vill säga att vi säger: Vi kan göra detta, men ni måste också göra något. Det är anledningen till att jag tycker det är viktigt att det står som det gör. Jag ville bara ge den bakgrunden.

Anf. 131 HELENA LEANDER (MP):

Nu blir jag faktiskt orolig. Jag hade tidigare uppfattat miljöministern så att miljöministern tycker att vi ska ha ett mål på 30 procent i EU men att det nu är lite svårt med tanke på Polen och annat.

Ska jag tolka ministern så att Sveriges hållning numera är att vi ska ha ett mål på 20 procent inom EU, att vi inte ska upp till 30 procent så

länge inte någon annan gör det, att det snarare ska vara ett utpressningskort än att vi börjar med att gå före och tror att det är lättare att få med sig andra då?

Anf. 132 MARIE GRANLUND (S):

Herr ordförande! Jag får väl tacka statsrådet för redogörelsen för hur det går till i den stora världen. Många av oss vet väl inte hur det går till vid förhandlingsborden.

Vad jag emellertid skulle vilja poängtera är att det vi tar ställning till här inte är ett förhandlingsresultat i EU, utan vad vi tar ställning till här är den svenska positionen. Sedan förstår säkert alla här att man ibland inte når ända fram, om man inte är en duktig förhandlare.

Vad vi tar ställning till här är vad vi tycker ska gälla. Där har vi en avvikande mening gentemot statsrådet, för vi tycker att Sverige ska vara tuffare och ta ett eget ansvar mer.

Anf. 133 Miljöminister LENA EK (C):

Det finns ingen förändring i den svenska positionen – det var inte min mening. Jag ville bara förklara lite grann hur jag tror att förhandlingspsykologin kommer att bli. Jag stannar med det.

Anf. 134 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar då att det finns majoritet för regeringens ståndpunkt i det här ärendet. Likväl har vi noterat avvikande meningar från Socialdemokraterna, Miljöpartiet och Vänsterpartiet.

Med det lämnar vi punkt 6 och går vidare till punkt 7: Rio + 20 om resultat och uppföljning av toppmötet 2012 för Förenta nationernas konferens om hållbar utveckling. Det är en beslutspunkt.

Anf. 135 Miljöminister LENA EK (C):

Utfallet av FN:s konferens om hållbar utveckling återspeglar inte Sveriges och EU:s höga ambitionsnivå. Men slutdokumentet från konferensen ger oss ändå en bra bas för att fortsätta det internationella arbetet för att nå en hållbar utveckling.

Regeringens ambition är att EU ska ge uttryck för ett förnyat politiskt stöd för hållbar utveckling. Regeringen välkomnar antagandet av rådslutsatser som avser resultat och uppföljning av Rio + 20.

Sverige har framgångsrikt bidragit till EU:s position och fått gehör för bland annat betonande av mänskliga rättigheter, demokrati och jämställdhet som förutsättningar för att uppnå hållbar utveckling. En starkt integrering av de tre dimensionerna av hållbar utveckling – ekonomisk, social och miljömässig – avspeglas väl i rådsslutsatserna, vilket regeringen välkomnar.

Regeringen välkomnar även EU:s beslutsamhet att konstruktivt delta i processen med att utveckla globala mål för hållbar utveckling och anser att detta bör ske i samklang med arbetet att fastställa utvecklingsagendan för tiden efter 2015.

Rådsslutsatserna är i linje med denna ambition, och Sverige kommer att spela en viktig roll i det senare arbetet, då biståndsminister Gunilla

Ytterligare en viktig fråga för Sverige som avspeglas i rådsslutsatserna är antagandet av ett globalt ramverk av program för hållbar konsumtion och produktion. Vi ser nu fram mot en implementering av detta ramverk.

Sverige har drivit att ett stärkt institutionellt ramverk för hållbar utveckling bör bygga på existerande strukturer, och vi har agerat för att högnivåforumet för hållbar utveckling, HLPF, förankras institutionellt i Ecosoc. Rådsslutsatserna är inte så tydliga på denna punkt som regeringen hade önskat.

Sverige har fått gehör för att EU fortsatt ska driva frågan om utfasning av miljömässigt skadliga subventioner som är oförenliga med hållbar utveckling.

Rådsslutsatserna återspeglar även vår syn på vikten av prissättning för ett hållbart resursutnyttjande för att motverka förlusten av biologisk mångfald som förutsättning för ekonomisk, social och mänsklig utveckling.

Rådsslutsatserna understryker vikten av samarbete med den privata sektorn och det civila samhället samt behovet av att utveckla internationella standarder inom ramen för grön ekonomi.

Viktiga svenska prioriteringar, såsom effektiv lagstiftning, marknadsbaserade mekanismer och skatter, internalisering av externa kostnader och komplettering av bnp, lyfts fram.

Rådsslutsatserna välkomnar beslutet att stärka och uppgradera FN:s miljöprogram Unep. En resolution kommer att antas i generalförsamlingen för att omsätta detta beslut. Regeringen är positiv till detta.

Rådsslutsatserna bekräftar också behovet av att stärka synergier mellan de multilaterala miljöavtalen och att samordningen och samarbetet dem emellan ska eftersträvas. Uppföljningen av detta är något regeringen kommer att engagera sig starkt i.

Anf. 136 JOHNNY SKALIN (SD):

Herr ordförande! Vi kan i huvudsak hålla med regeringen om regeringens slutsatser kring ärendet, förutom vad gäller att svenska skattebetalare ska betala klimatfonder och gratis teknologiöverföring till Kina. Vi tycker att Kina är så pass långt utvecklat nu och har en sådan ekonomisk utveckling att de själva kan finansiera sina egna utgifter.

Anf. 137 ORDFÖRANDEN:

Önskar statsrådet kommentera?

Anf. 138 Miljöminister LENA EK (C):

Nej, jag tror att det står för sig självt.

Anf. 139 ORDFÖRANDEN:

Jag konstaterar då att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i ärendet. Vi har också noterat en avvikande mening från Sverigedemokraterna.

Vi går vidare till punkt 8 på dagordningen som gäller övriga frågor.

Anf. 140 Miljöminister LENA EK (C):

Vi har först Nagoyaprotokollet om tillträde till genetiska resurser. I den kommenterade dagordningen står det: "Rådets rättstjänst har bedömt att medlemsstaterna kan ratificera protokollet först efter det att EU har gjort detta."

Regeringen vill förtydliga skrivningen med att understryka att EU:s medlemsstater kan ratificera protokollet när de anser att det är lämpligt. Men det bör inte göras innan EU gör det utan helst samtidigt eller kort därefter.

Jag kan förtydliga med att bekräfta att Gabon, Indien, Jordanien, Laos, Mexico, Rwanda och Seychellerna har ratificerat protokollet. Det är ju bra.

Det blir en presentation från kommissionen.

Om inte ledamöterna vill ta upp någon annan övrig punkt är det denna punkt som jag tycker att det är värt att nämna särskilt.

Jag vill bara påpeka att punkt 8 c är ett svenskt initiativ. Jag och EU-ministern har tillsammans skrivit till kommissionen och uttryckt en svensk önskan att kommissionen ska inleda ett särskilt arbete om kemikalier i textilier. Det ska bli intressant att höra kommissionens reaktion på detta. Jag tycker själv att det är ett mycket viktigt område.

Anf. 141 ORDFÖRANDEN:

Vi tackar för den kompletteringen, och då återstår det för oss bara att önska miljöministern med medarbetare trevlig helg.

1 § Rättsliga och inrikes frågor	1
Anf. 1 ORDFÖRANDEN	1
Anf. 2 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	1
Anf. 3 ORDFÖRANDEN	2
Anf. 4 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	2
Anf. 5 MARIE GRANLUND (S)	4
Anf. 6 JACOB JOHNSON (V)	4
Anf. 7 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	4
Anf. 8 ORDFÖRANDEN	4
Anf. 9 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	4
Anf. 10 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 11 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	5
Anf. 12 ORDFÖRANDEN	5
Anf. 13 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	5
Anf. 14 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 15 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	6
Anf. 16 ORDFÖRANDEN	6
Anf. 17 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	6
Anf. 18 KERSTIN HAGLÖ (S)	7
Anf. 19 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	7
Anf. 20 Ämnesrådet PATRIK ÖRNSVED	8
Anf. 21 JACOB JOHNSON (V)	8
Anf. 22 Ämnesrådet PATRIK ÖRNSVED	8
Anf. 23 ORDFÖRANDEN	8
Anf. 24 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	9
Anf. 25 ORDFÖRANDEN	10
Anf. 26 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	10
Anf. 27 KERSTIN HAGLÖ (S)	10
Anf. 28 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	10
Anf. 29 ORDFÖRANDEN	11
Anf. 30 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	11
Anf. 31 BILLY GUSTAFSSON (S)	11
Anf. 32 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	12
Anf. 33 Rättssakkunnige JOHAN STENSBÄCK	12
Anf. 34 BILLY GUSTAFSSON (S)	13
Anf. 35 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 36 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	13
Anf. 37 ORDFÖRANDEN	13
Anf. 38 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	13
Anf. 39 KERSTIN HAGLÖ (S)	15
Anf. 40 JACOB JOHNSON (V)	15
Anf. 41 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	15
Anf. 42 Ämnesrådet NILS HÄNNINGER	15
Anf. 43 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	15
Anf. 44 ORDFÖRANDEN	15
Anf. 45 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	16
Anf. 46 ORDFÖRANDEN	16
Anf. 47 Justitieminister BEATRICE ASK (M)	16
Anf. 48 ORDFÖRANDEN	16

Anf. 49	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	17
Anf. 50	BÖRJE VESTLUND (S).....	17
Anf. 51	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	17
Anf. 52	ORDFÖRANDEN	17
Anf. 53	Justitieminister BEATRICE ASK (M).....	17
Anf. 54	ORDFÖRANDEN	17
2 §	Rättsliga och inrikes frågor	18
Anf. 55	ORDFÖRANDEN	18
Anf. 56	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	18
Anf. 57	ORDFÖRANDEN	19
Anf. 58	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	19
Anf. 59	JOHNNY SKALIN (SD)	19
Anf. 60	JACOB JOHNSON (V)	20
Anf. 61	ORDFÖRANDEN	20
Anf. 62	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	20
Anf. 63	ORDFÖRANDEN	21
Anf. 64	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	21
Anf. 65	JOHNNY SKALIN (SD)	21
Anf. 66	JACOB JOHNSON (V)	21
Anf. 67	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	21
Anf. 68	JOHNNY SKALIN (SD)	22
Anf. 69	MARIE GRANLUND (S).....	23
Anf. 70	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 71	JACOB JOHNSON (V)	23
Anf. 72	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 73	JOHNNY SKALIN (SD)	23
Anf. 74	ORDFÖRANDEN	23
Anf. 75	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	23
Anf. 76	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 77	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	24
Anf. 78	JOHNNY SKALIN (SD)	24
Anf. 79	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	24
Anf. 80	ORDFÖRANDEN	24
Anf. 81	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	25
Anf. 82	JOHNNY SKALIN (SD)	25
Anf. 83	JACOB JOHNSON (V)	25
Anf. 84	Statsrådet TOBIAS BILLSTRÖM (M).....	26
Anf. 85	ORDFÖRANDEN	26
3 §	Jordbruk och fiske.....	27
Anf. 86	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 87	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	27
Anf. 88	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 89	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	27
Anf. 90	ORDFÖRANDEN	27
Anf. 91	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	28
Anf. 92	ORDFÖRANDEN	28
Anf. 93	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	28
Anf. 94	ORDFÖRANDEN	29
Anf. 95	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	29
Anf. 96	JOHNNY SKALIN (SD)	29
Anf. 97	ORDFÖRANDEN	29

Anf. 98	JOHNNY SKALIN (SD).....	29
Anf. 99	ORDFÖRANDEN.....	29
Anf. 100	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	29
Anf. 101	JOHNNY SKALIN (SD).....	30
Anf. 102	JACOB JOHNSON (V).....	30
Anf. 103	ORDFÖRANDEN.....	30
Anf. 104	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	30
Anf. 105	HELENA LEANDER (MP).....	31
Anf. 106	JACOB JOHNSON (V).....	31
Anf. 107	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	31
Anf. 108	ORDFÖRANDEN.....	31
Anf. 109	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	31
Anf. 110	ORDFÖRANDEN.....	32
Anf. 111	Landsbygdsminister ESKIL ERLANDSSON (C)	32
Anf. 112	ORDFÖRANDEN.....	32
4 § Miljö.....		33
Anf. 113	ORDFÖRANDEN.....	33
Anf. 114	Miljöminister LENA EK (C).....	33
Anf. 115	ORDFÖRANDEN.....	33
Anf. 116	Miljöminister LENA EK (C).....	33
Anf. 117	HELENA LEANDER (MP).....	34
Anf. 118	BÖRJE VESTLUND (S).....	35
Anf. 119	Miljöminister LENA EK (C).....	35
Anf. 120	HELENA LEANDER (MP).....	36
Anf. 121	Miljöminister LENA EK (C).....	36
Anf. 122	ORDFÖRANDEN.....	36
Anf. 123	HELENA LEANDER (MP).....	36
Anf. 124	ORDFÖRANDEN.....	36
Anf. 125	Miljöminister LENA EK (C).....	36
Anf. 126	ORDFÖRANDEN.....	38
Anf. 127	JACOB JOHNSON (V).....	38
Anf. 128	HELENA LEANDER (MP).....	38
Anf. 129	MARIE GRANLUND (S).....	39
Anf. 130	Miljöminister LENA EK (C).....	39
Anf. 131	HELENA LEANDER (MP).....	39
Anf. 132	MARIE GRANLUND (S).....	40
Anf. 133	Miljöminister LENA EK (C).....	40
Anf. 134	ORDFÖRANDEN.....	40
Anf. 135	Miljöminister LENA EK (C).....	40
Anf. 136	JOHNNY SKALIN (SD).....	41
Anf. 137	ORDFÖRANDEN.....	41
Anf. 138	Miljöminister LENA EK (C).....	41
Anf. 139	ORDFÖRANDEN.....	41
Anf. 140	Miljöminister LENA EK (C).....	42
Anf. 141	ORDFÖRANDEN.....	42

2012/13:6

19 oktober